

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ŞEHADET

Dile Getirilen Şahitlik

Yayın No: 22

Kitabın Adı: *İşte Şeriat Budur*
Yazarı: *Ebu Sehran es-Surî*

Teknik Hazırlık: *Ayfer Berden*
Son Okuma: *Abdullah Yıldırım*
Kapak Tasarım: *Yavuz Serve*

Dizgi: *Şehadet*
Cilt: *Göksu Cilt Evi (332 342 02 07)*
Baskı: *Form Ofset (332 342 01 28)*

Baskı Yeri: *Konya*
Baskı Tarihi: *Ağustos/2010*

"Sonra da seni din konusunda bir şeriat sahibi kıldık.

Sen ona uy; bilmeyenlerin isteklerine uyma."

(45 Casiye/18)

GENEL DAĞITIM

Yenda Dağıtım
0 212 520 98 21
İSTANBUL

İŞTE ŞERİAT BUDUR

Ebu Sehran es-Surî

İLETİŞİM

web: www.sehadet.info
mail: siparis@sehadet.info
Tel: 0 507 332 10 02

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	7
Giriş.....	9
İşte Şeriat Budur.....	17
Adalet Timsali.....	17
Örnek Ahlak.....	19
Kolaylık Göstermek.....	23
Zararı Defetme.....	25
Bir Kurban Yeter.....	27
Künye ve İsim.....	28
Allah Muhsinleri Sever.....	31
Dış Görünüşün İslam'daki Yeri.....	35
Halife ile Köle.....	36
Zulmü Engellemek.....	39
Kızgınlık Anında Hüküm Vermek.....	40
Şerefli ve Kapsamlı Bir Af.....	43
Faiz.....	44
Rabbim Beni Affet!.....	46
Zerre Kadar İyilik.....	47
İzinsiz Bakmanın Cezası.....	48
Eziyet.....	49
İhtiyaçları Dua İle Gidermek.....	51
Yönetici ve Sorumluluk.....	52
İki Kişi Gizli Konuşmasın.....	55
Hicab Hayattır.....	56
İslam'da Esir.....	58
Güvenilir Olmak.....	61
Gıybet ve Koğuculuk.....	62
Eşit Hak ve Hukuk.....	65
Üstünlük ve Liyakat.....	67

Celeb Malını Karşılamayın!.....	68
Ben Nuşirevan'dan Daha Âdilim.....	69
Allah'ın İhsan Ettiği Gibi Sen de İhsan Et!.....	73
Hassas Düşünce ve Uyarı.....	74
Ölçü ve Değer.....	75
Şahitler.....	77
Ehil Kimse.....	78
Kısas.....	81
Sadaka Çeşitleri.....	82
Kolaylaştırınız Zorlaştırmayınız.....	84
Sonuç.....	85
1. Şeytana Uyma.....	85
2. Nefse, Heva ve Arzulara Uyma.....	86
3. Dünya Sevgisinden Etkilenme ve Kapılma.....	86
4. Çoğunluğa Uyma.....	87
5. Şeriatı Benimsemeyen Kâfirlere Uyma ve İtaat Etme.....	87
6. Akla ve Mantiğe Uyma.....	87
7. Atalara Uyma ve Taklid Etme.....	87
8. Hiçbir Bilgisi ve Sebebi Olmadan Hayvan Gibi Yaşama.....	88

Önsöz

Şüphesiz hamd yalnızca Allah'a aittir. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerlerinden, amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah'ın hidayet verdiğini kimse saptıramaz. O'nun saptırdığını da kimse doğru yola iletemez.

Şehadet ederim ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O, birdir ve tektir. O'nun ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki Muhammed, Allah'ın kulu ve Rasûludur.

"Ey iman edenler! Allah'tan sakınılması gerektiği gibi sakının! Sizler, kesinlikle Müslüman olarak can verin!" (3 Ali İmran/102)

"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve o ikisinden birçok erkek ve kadınlar vücuda getirip (dünyanın dört bir tarafına) yayan Rabbinizden (emir ve nehiyelerine riayetsizlikten) sakının! Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah'tan ve sıla-i rahmi kesmekten korkun. Hiç şüphesiz ki O, sizin üzerinize Rakîb'tir. (En ince ayrıntısına kadar her halinizi daima gözetendir.)" (4 Nisa/1)

"Ey iman edenler! Allah'tan (emir ve nehiyelerine riayetsizlikten) sakının ve doğru olan sözü söyleyin ki Allah, yaptığınız amelleri kabul etsin ve günahlarınızı affetsin. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, şüphesiz büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (33 Ahzab/71)

Bütün hitap ve kitapların başında ifade edilmesi sünnet olan "hamd ve salât" fasılasını ifa ettikten sonra...

En doğru söz Allah'ın kelamı, en müstakim yol ise Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in rehberlik ettiği yoldur. Yoldan saptıran en şerli şeyler, dinde sonradan çıkartılan şeylerdir. (Din adına başlı başına bir ibadet olması amacıyla) dinde sonradan çıkartılan her şey bid'attir. Her bid'at sapkınlıktır. Hiç şüphesiz ki her sapkınlık azaba müstahaktır.

Rabbimiz bizlere kurtuluş reçetesi olarak göndermiş olduğu kitabında şöyle buyurmaktadır:

"Bugün size dininizi kemale erdirdim ve üzerinize olan nimetimi tamamladım. Sizin için İslâm'ı din olarak beğenip seçtim." (5 Maide/3)

Bugün size dininizi tamamladım ve kemale erdirdim. Dini- nizin helâllerini ve haramlarını açıklayarak sizin için onu olgun- luğa ulaştırdım. Dininizi tüm dinlere, sisteminizi tüm sistemlere üstün gelecek özelliklerle donattım. Böylece üzerinize olan ni- metimi tamamladım. Din (hayat sistemi) olarak sizin için İslâ- miyet'i seçip beğendim. İslâm'ı, teslimiyet dinini sizin için hayat programı yaptım. Teslimiyet dini olan İslâm'ı sizin için yaşam tarzı olarak belirledim ve sizin için sadece ondan razı oldum. Âli İmran suresinin beyanıyla söyleyecek olursak, kim teslimiyet dini olan İslâm'dan başka bir din, İslâm'dan başka bir hayat tar- zıyla bana gelirse asla ondan razı olmayacağım. Sizin Bana karşı konumunuz kayıtsız şartsız teslimiyettir.

"Bugün sizin dininizi kemale erdirdim" buyuruyor Rabbimiz... Öyleyse ortada bizlere gönderilmiş mükemmel bir sistem ve ha- yat şekli var... İşte bu sistemin adıdır şeriat...

Giriş

Allah (Subhanehu ve Tealâ) buyuruyor ki:

"Ben cinleri ve insanları, sadece bana ibadet etsinler diye yarattım." (51 Zâriyat/56)

"İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, onlara müjdeleyici ve uyarıcı peygamberler gönderdi. İnsanların ihtilafa düştükleri hususlarda, aralarında hüküm vermeleri için o peygamberlerle beraber hak kitaplar indirdi. Ancak Kitap verilenler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra aralarındaki ihtiras yüzünden onda ayrılığa düştüler. Allah, onların ihtilafa düştükleri gerçekler hakkında iman edenlere doğru olanı gösterdi. Allah, dilediğini doğru yola iletir." (2 Bakara/213)

"Andolsun biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların adaleti yerine getirmeleri için beraberlerinde kitabı ve mizamı indirdik. Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır. Bu; Allah'ın, dinine ve peygamberlerine gayba inanarak yardım edenleri belirlemesi içindir. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, daima üstündür." (57 Hadid/25)

"Şüphesiz Allah adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder. Hayâsızlığı, fenalığı ve haddi aşmayı yasak eder. O, düşünüp tutasınız diye size böylece öğüt verir." (16 Nahl/90)

"Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi

emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." (4 Nisa/58)

"Rabbinin kelimesi (Kur'an) doğruluk ve adalet bakımından tamdır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." (6 Enam/115)

"Zulmedenlere meyletmeyin yoksa ateş (cehennem azabı) size dokunur." (11 Hud/113)

Ey insanoğlu! Sakın ha sakın zalimlere yönelme! Zalimlerden yana olma ve onlara meyletme! Zalimlerle beraber olup onları savunma! Bilesin ki o zaman sana, kesinlikle ateş dokunur ve ateş ashabından oluverirsin.

"Zulmedenlere meyletmeyin yoksa ateş (cehennem azabı) size dokunur." (11 Hud/113)

Ey Peygamber yolunun yolcuları zulümden yana olmayın! Zulümden ve zalimden yana bir tavır sergilemeyin! Müslüman hiçbir zaman zalimden yana olmaz. Hayatta adalet ve hak hâkim olacaktır. Çünkü hayatın sahibi olan Allah, Âdildir ve Haktır.

Kuran-ı Kerim'in birçok ayetinde müşriklerin Peygamberlerine "Biz babalarımızı bu yolda bulduk" şeklinde karşı çıktıklarını anlatılmaktadır. Babalarının dinleri üzerinde ısrar etmelerindeki en büyük etken milliyetçilik, ata ve ecdad sevgisi olduğu kadar, atalarını ve büyüklerini kendilerine göre büyük kişiler kabul etmeleridir. Bu düşünce biçimi tarihin her döneminde olduğu gibi günümüzde de mevcuttur. İnsanlar zihinlerinde yer eden ve üzerlerinde etki bırakan tarihe mal olmuş kişiler hakkında inançların tersine sözler duyduklarında ve delillerle karşılaştıklarında onu kabul edememektedirler. Oysa bir insana sonsuz derecede güven duyulamayacağı gibi doğru da kişilere göre değerlendirilemez.

Hız. Ali (Radiyallahu Anh)'ın bu hususa işaret eden çok değerli bir sözü vardır: "Eğer hakkı kişilere göre değerlendirirseniz

büyük haksızlık yapmış olursunuz. Ama kişileri hakka göre değerlendirirseniz doğruyu bulursunuz."

Hız. Ali (*Radıyallahu Anh*)'ın bu veciz sözünü temel alarak meseleleri düşünelim ve dini ona göre değerlendirelim. Asla ve asla "Ben Müslümanım" diyen insanlarla, hocalarla ve hacılarla dinimizi ve şeriatı değerlendirmeyelim. İslam dini ancak İslam dinini oluşturan iki temel faktörden yola çıkarak değerlendirilmelidir. Bunlar Kur'an ve Sünnet'tir. İslam, Kur'an ve Sünnet dışında ne bir insan ne bir sistem ne de bir yaşantı şekli ile değerlendirilemez. Zira İslam başlı başına ve kendi bünyesinde bir sistem ve yaşantının adıdır. Siz bunun yanına sosyalist İslam, komünist İslam, kapitalist İslam veya demokrasi İslami diye bir açılım getirirseniz hedeften ve temelden sapmışsınız demektir. Dediğimiz gibi İslam tamamen özünde, niteliğinde ve niceliğinde her yönüyle kendine has metod ve yaşantı tarzını belirler. İslam, ilahi bir kaynağa dayandığı için asla beşeri kaynaklı bir din anlayışı veya yaşantı tarzı ile özleştirilemez. Şayet İslam dini başka hayat sistemleri ile özleştirilip değerlendirilirse günümüzde olduğu gibi birbirinden çarpık ve yanlış, onlarca hatta yüzlerce İslam anlayışı ortaya çıkar. Zira din diye iddia edilen ve İslam diye savunulan şeyler Kur'an ve Sünnet'ten oldukça uzak ve farklıdır.

Biz bu kitabımızda insanları Kur'an ve Sünnet'e yöneltmek ve bu iki temel üzerine hayatlarını bina eden insanların yaşantılarından kesitler sunarak insanları, gerçek İslam'ı anlamaya davet etmek istiyoruz. İnsanların İslam'ı ve şeriatı değerlendirirken Kur'an ve Sünnet ekseninde değerlendirmeleri ve İslam'ın ruhunu anlayamamış, hayatını Kur'an ve Sünnet'e göre şekillendirmemiş kimselere göre değerlendirmemeleri gerektiğini anlatmaya çalışıyoruz. Bunu gerçekleştiren bir insan dinini anlamada, yaşamada ve doğru yolu bulmada inşallah hiçbir zorluk çekmeyecektir. Aksi takdirde günümüzde olduğu gibi din anla-

yışları ve yaşantılar, Kur'an ve Sünnet'ten uzaklaşacaktır.

Kur'an ve Sünnet dinin temelidir. Biri inanç, diğeri ise bu inancı hayata tatbik etmek yani yaşamaktır. Bu ikisi ayrılmaz bir bütündür. Bu bütünlük ne zaman kaybolur ise İslam'ın temel anlayışı kaybolmuş demektir. Günümüz insanları bu iki unsuru bir araya getirdiklerinde aslında tüm sorunlar çözülecektir. Nitekim aslında bulmaca çok basit ve çözümü de ortadadır. Fakat insanların bir kısmı bu bulmacayı çözmeye yanaşmamakta diğeri bir kısmı ise bulmacayı çözmede tuttıkları metod yanlış olduğu için hiçbir zaman çözüme ve hedefe ulaşamamaktadırlar.

İslam dini Tevhid dinidir. Yani bir olan ve kullarından kendisini birlemelerini, emirlerini ve yasaklarına boyun eğmelerini ve hayat ilkelerini bu emir ve yasaklara göre belirlemelerini isteyen Rabbimizin dinidir. Tevhid, İslam dininin özünü oluşturur. İnsanlar kendilerini ve bütün kâinatı yaratan rablerini birlemezlerse, işte o vakit rablerine karşı kulluk görevini yerine getirememiş olurlar. Kulluk ve ibadetlerde Rabbin birlenmemesi açık şirktir. Şirk ise Rabbimizin asla bağışlamayacağı bir günahıdır. Nitekim şirk, insanın yaratılış gayesinin bozulmasıdır.

"... Hâlbuki Mesih "Ey İsrail oğulları! Rabbim ve Rabbizin olan Allah'a kulluk ediniz! Biliniz ki kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak Allah, ona cenneti haram kılar. Artık onun yeri ateştir ve zalimler için hiçbir yardımcı yoktur" demişti." (5 Maide/72)

İnsanın insana ya da kendi nefsine köle olduğu günümüzde, Rabbimizin hakiki şeriatının görülmesi ve yaşanması ne kadar da önemlidir. İnsanlık, Rabbinin sisteminin yürürlükte olduğu ve tatbik edildiği bir hayata ne kadar da ihtiyaç duymaktadır. Bu ilahi sistemin günümüzde canlı bir örneğinin olmaması ne kadar acı ve üzüntü vericidir. Bu nedenledir ki günümüz insanları hatta kendilerinin Müslüman olduğunu iddia eden insanlar bile İslam şeriatının hakikatini unutmışlardır. İslam şe-

riyatının hakikatini hiç bilmeyip öğrenme gayreti içerisinde olanlar da bu sistemi tanıma ve anlama noktasında çok sıkıntılar çekmektedirler. Bunun yanında Rabbimizin sistemi olan İslam'ı, kötülemeye çalışanları da unutmamak gerek. Bu insanlar her zaman ve mekânda var olmuşlar, fasit görüşleri ve yaşantılarıyla İslam anlayışının önüne set çekmeye çalışmışlardır.

Saydığımız bu gibi sebeplerden dolayı insanlar, özellikle de Müslüman olduklarını dillerinden düşürmeyenler, inanç ve yaşantılarında kendilerini İslam'dan ve İman sınırlarından çıkaran birçok fiili işlemektedirler. Bazıları da vardır ki İslam'ı, sadece isimleri Müslüman olan kimselerle değerlendirdikleri için reddederler ve yaşamazlar. İşte biz, bu gibi problemlerin bir nebze de olsa önüne geçmek için elinizdeki mütevazı çalışmayı yapmaya ve sizlerle paylaşarak İslam'ın mükemmelliğini göstermeye çalıştık. Çalışmak bizden muvaffakiyet ise rabbimizdendir.

Günün birinde Hocanın biri öğrencilerine meseleleri değerlendirmede ölçünün ne olduğunu göstermeyi istemiş ve önünde bulunduğu beyaz yazı tahtasının tam ortasına siyah bir nokta koymuş ve öğrencilerine dönerek "Burada ne görüyorsunuz?" demiş. Öğrenciler hep bir ağızdan "Siyah bir nokta görüyoruz" demişler. Bu cevap üzerine Hoca "Evlatlarım kocaman beyaz tahtayı görmüyorsunuz da şu küçük siyah noktayı mı görüyorsunuz?" demiş. Maalesef günümüz insanları da bu öğrenciler gibi İslam'ın ve İslam şeriatının onca mükemmelliğini ve güzelliğini görmezden gelerek yüz çeviriyorlar.

İslam, bütün hayatı kuşatmasıyla ve her alana müdahale etmesiyle insan hayatını organize eder ve düzenler. İnsanın kafasına göre hareket etmesi için hiçbir alan bırakmaz. Nitekim fitrat dini olan İslam, insanın fitratına göre kurallar, emirler ve nehiyler getirmiştir. Ayrıca her şeyi belirlemiş ve yerli yerine koymuştur. Zaten imtihan olunmanın manası da budur yani Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın koymuş olduğu hayat sistemini ya-

şamak ve ona boyun eğmek... Kuşkusuz kim bundan yüz çevirirse imtihanı kaybetmiştir. Hem bu dünyada hem de ahirette kaybedenlerden olur. Dünya hayatı, bu mücadelenin adıdır. Kişi hayatında ya Allah'ın emirleri için yaşar ve son nefesini bu uğurda verir ya da kendi istek ve arzularını veya başka insanların istek ve arzularını yerine getirmek için çabalar ve nihayet bu hedef uğruna ölür de kaybedenlerden olur.

Hayatta iki çeşit din olduğu gibi iki çeşit hayat sistemi ve iki çeşit ölüm şekli vardır. Nitekim insanların ahiret hayatları da iki çeşittir ya cennet hayatı ya da cehennem hayatıdır. Cennete girmenin şartları ve ilkeleri belirlenmiş, elçiler ve kitaplar vasıtasıyla insanlara bildirilmiştir. Ayrıca cehenneme girmenin şartları da belirlenmiş ve nasıl bir hayat sonunda cehennem azabı ile karşılaşılacağı haber verilmiştir. Yaşantısında akleden ve düşünen insan kazançlı olan insandır. Aslında insanın bunu gerçekleştirmesi için etrafına şöylece bakması yeterlidir. Yahut kendi bedenine ve mükemmelliğine bakması da yeterlidir. Kazanan insan, akıllı insandır. Akıl ve düşünce insana verilmiş en büyük nimetlerdendir. Bu iki büyük nimetin değerini bilen ve bu nimetlerin şükürünü eda eden insanlar, kendilerine lütfedilen nimetlerin karşılığını veren insanlardır. Bunun dışında insanlara akıllı ve düşünen insan demek yanlış olur. Nitekim akleden insan kendini keşfedebilen insandır. Kendini keşfedebilen insan ise Rabbini keşfedebilen insandır. Bundan dolayı bazı âlimler "Kendini bilen rabbini de bilir" demişlerdir.

Her bir eserin yapıcısı vardır. Bu kocaman, sonsuz ve mükemmel şekilde işleyen kâinatın sahipsiz ve müessirsiz olması düşünülebilir mi? Düşünen insan bunu çözen insandır. Bunu çözen insan yaratılış gayesini çözendir. Yaratılış gayesini çözen insan da yukarıda anlatmaya çalıştığımız iki hayat şekline birisi olan, Rabbine karşı kulluğunu yerine getirmeye ve bu uğurda ölmeye çalışan insandır. Ancak kâinatın sahipsiz ve müessir-

siz olamayacağını kabul edip de kendi heva ve isteklerine uyanları da unutmamak gerekir. Birçok insanın düşmüş olduğu hata işte budur. Bu hata Rabbin emir ve yasaklarının yerine kendi istek ve arzularını koymanın adıdır. Nitekim böyle yapan kimse bu yaşantısını heba etmiş ve kendisine verilen emanet sermayeyi yerli yerince kullanmamış demektir. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Akıllı insan kendini hesaba çeken ve ölüm sonrası için hazırlık yapan kimsedir" buyurmuştur.

Arap atasözlerinin birisinde şöyle denilir: "Her gelen şey mutlaka yakındır" Bize yakın olan ölüme hazırlık yapmada niçin ihmalkâr davranırız ve Rabbimize isyan ederiz ki? Akıllı insanın böyle yapması düşünülebilir mi? Ey insanoğlu hiç düşünmez misin ki sen bir zamanlar bu dünyada yok idin ve bir gün gelecek yine yok olacak, dünyayı terk edeceksin. Fakat bu yok olma sonsuz bir yok olma değil sadece hayat değişiminden ibaret olan bir yok olmadır. Bu değişiklik olmadan ve başına gelmeden önce aklını başına almaz mısın?

Ey insanoğlu! Şu kâinata bakmaz mısın ki bütün mahlûkat yaratılış gayesi doğrultusunda süzülüp gitmektedir. Senin buna teslim olmaman ve hayatına bu doğrultuda yön vermemen akılsızlık değildir de nedir?

Şüphesiz bir kul için dünyadaki en büyük saadet, Rabbini tanıması, sevmesi ve onun rızasını elde etmenin ve ona yaklaşmanın yollarını aramasıdır. Nitekim bunları elde etmiş insan, dünyasını cennete çevirmiştir.

İbni Teymiyye (*Rahimehullah*)'ın "Dünyada bir cennet vardır. O cennete giremeyen ahirettekine de giremez" sözünde ifade ettiği dünyadaki cennet; Allah'a yakınlaşmak, onu sevmek ve onun dinini yaşamaktır. Rabbini tanımayan ve sevmeyen kimse onun birliğini de kabul etmez. Elbette böyle bir yaşantı içerisinde olan kimseler, ahirette cennete giremeyecektir. Bunun manası şudur; kim bu dünyada Allah'ın şeriatını yaşarsa o kimse dün-

yada cennet hayatı yaşıyor demektir. Ayrıca bu kimse ahiret hayatında da Allah'ın rahmeti ile cennete girecektir. Fakat kim de bu dini yaşamaz ve Allah'ın şeriatından yüz çevirirse işte o kimse bu dünya hayatında cehennemi yaşamıştır ve ahiret hayatında da cehennemi yaşayacaktır.

İşte bu nedenle, Rabbimizin dinini tanıması ve onun mükemmelliğini görmesi kişiye büyük kazanç sağlayacaktır. Zira her yönüyle bilinmeyen bir din, kabullenme ve yaşama uygulama noktasında eksik kalabilir. Bundan dolayıdır ki dinimiz her zaman ilim talep etmeye teşvik etmiş ve hatta gerekli olan ilimlerin öğrenilmesini farz kılmıştır.

Biz, bir mümin olarak Rabbimizin dininin mükemmelliğine inanıyoruz. Bunu da genel olarak insanlara ve özel olarak da müminlere anlatmaya çalışıyoruz. Şüphesiz dinimizin her bir bölümü mükemmelliklerle ve güzelliklerle doludur. Bundan dolayı biz meseleleri göstermek için hayatın farklı bölümlerinden çeşitli meseleler aktararak, dinimizin şahaneliğini ve İslam sisteminin güzelliğini sergilemeye çalıştık. Aslında dinimizin her bir emri ve yasağı mükemmellik ve şahanelikten ibarettir. Bunun için konuların seçiminde ve sunumunda bayağı zorlandık ve nihayet bazı kesitler ve alıntılar yaparak sizlere sunmaya çalıştık. Ayrıca şeriatı ve İslam'ı bilmeyen etrafımızdaki insanlara dinimizi anlatırken dinimizin güzelliklerini ve mükemmelliklerini gösteren bir kitaba ihtiyaç duyulmaktadır. Bu tür bir kitap ise piyasa da mevcut değildir veya azdır. Bu nedenle Rabbimizden yardım dileyerek ve ona sığınarak âcizane bu kitabı yazmaya karar verdik. İsabet etmiş isek bu Allah'tan, hata ve kusur işlemiş isek o da bizdendir. Gayret bizden muvaffakiyet Allah'tandır.

Adalet Timsali

İslâm tarihinde adaletin timsali olarak yerini alan Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*) hakkında rivayet edilen şu olay, onun bu sıfatla bütünleşmiş olduğunun en açık delilidir.

Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*) bir gece Eslem (*Radıyallahu Anh*) ile birlikte Harra¹ taraflarında dolaşırlarken ışık yanan bir ev gördü ve Eslem'e "Şurada, gecenin ve soğuğun çaresizliğine uğramış birileri var. Haydi, onların yanına gidelim!" dedi. Oraya gittiklerinde bir kadını, iki çocuğuyla birlikte üzerinde tencere bulunan bir ateşin etrafında otururken gördüler. Hz. Ömer onlara "Işıklı aileye selâm olsun" dedi. Kadın selâmı aldıktan sonra yanlarına yaklaşmak için izin alan Hz. Ömer ona, yanındaki çocukların neden ağladıklarını sordu. Kadın, karınlarının aç olduğunu söyleyince Hz. Ömer merakla tencerede ne pişirdiğini sordu. Kadın, tencerede su bulunduğunu, çocukları yemek pişiyor diye avuttuğunu söyledi ve "Allah bunu Ömer'den elbette soracaktır" diye ekledi. Hz. Ömer "Ama Ömer bu durumu nereden bilsin ki?" diye sorduğunda kadın "Madem bilemeyecekti ve unutacaktı neden halife oldu?" karşılığını verdi. Hz. Ömer bu cevap karşısında irkilerek Eslem'le birlikte doğruca erzak deposuna gitti. Doldurdukları yiyecek çuvalını sırtına yükledi bu sırada Eslem ona yardım etmek istediye de Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*) "Kıyamet gününde benim yüküme ortak olacak değilsin. Onun için bırak da yükümü kendim taşıyayım" diyerek buna izin vermedi. Çuvalı omzuna aldı ve kadının bulun-

¹ Medine'nin dış bölgesinde bir yerin adı.

duğu yere götürdü. Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*) yemeği bizzat kendisi hazırlayıp pişirdi ve onları doyurdu. Eslem "Ömer'in ateşe üflerken şakakları arasından çıkan dumanları hâlâ hatırlarım" demiştir. Hz. Ömer oradan ayrılırken kadın "Siz halifelik işine Ömer'den daha layıksınız" dedi. Hz. Ömer de kadına "Ömer'e dua et! Bir gün onu ziyarete gidersen beni orada bulursun" dedi.

Açıklama

İşte İslam adaleti ve sorumluluğu budur. İslamlaşmış bir hayat yaşayanlar, öncelikle korkmaları gerekenin Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) olduğunu ve ona karşı sorumluluk ve korku içerisinde bulunmaları gerektiğini bilirler. Kuşkusuz bir mümin, sorumluluğu altında bulunanlara asla zulmetmez. Bu görevin ve sorumluluğun, yaratıcının kuluna yüklemiş olduğu bir yük olduğunun farkındadır. Bu nedenle hiçbir şekilde insanların kendilerini murakabe etmesinden çekinmezler. Zira onların çekindikleri murakabe, Rablerinin murakabesidir.

Müminin adalet anlayışı ve yaşayışı elbette beşeri ideolojilerin öngörmüş adalet anlayışından kat be kat farklıdır. Böyle bir adaleti aramamak mümkün müdür? Günümüz dünyasında böyle bir sorumluluk ve adalet anlayışını nerede bulabiliriz?

İşte insanlardan korkup çekinen kimseler ile Rab ve yaratıcısından korkup çekinen kimselerinin arasındaki fark böylece açığa çıkmaktadır. Zira böyle bir adalet anlayışı, ancak ve ancak İslam'da ve İslamlaşmış bir müminde görülebilir. Zira bir mümin kendisini her zaman ve her yerde gözetleyen bir Rabbinin olduğunu ve yapmış olduğu her şeyden dolayı hesaba çekileceğini bilir ve hayatını bu anlayış ve beklenti içerisinde sürdürür.

İslam ve insanlık tarihine adını yazdırmış büyük İslam halifesinin, adalet ve sorumluluğunu gösteren örnekler oldukça çoktur. Nitekim sorumluluğun bilincinde olan Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*) idarede görevlendirdiği memurlarına karşı ol-

dukça sert davranır, onların haksızlıkta bulunmalarına asla göz yummazdı. Halka karşı ise son derece şefkatle yaklaşır, onların gizledikleri problemleri varsa onu öğrenip çözümlemek için gece-gündüz uğraşır. O, bu hassasiyetini "Fırat kıyısında bir deve helak olsa, Allah bunu Ömer'den sorar diye korkarım" sözü ile net bir şekilde ortaya koymuştur.

Örnek Ahlak

Enes b. Malik (*Radıyallahu Anh*)'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir:

"Ben bir kere Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) ile beraber yürüyordum. Rasulullah'ın üzerinde Necran kumaşından kalın kenarlı bir kaftan bulunuyordu. O sırada bir bedevi yetişti de Rasulullah'ın kaftanını şiddetle çekti. Ben Rasulullah'ın boynu ile iki omuzu arasına baktığımda bedevinin kaftanı şiddetle çekmesinden dolayı kaftanın kalın kenarının Rasulullah'ın boyun bölgesinde iz bıraktığını gördüm. Bundan sonra Bedevi, Rasulullah'a:

"Yanında bulunan Allah malından bana bir şey verilmesini emret!" dedi. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) bedeviye baktı ve güldü. Daha sonra adama istediğinin verilmesini emretti."²

Açıklama

"Şüphesiz sen büyük bir ahlaka sahipsin." (68 Kalem/4)

İşte İslam şeriatının bizlere öğretmiş olduğu ahlak... Takip etmemiz gereken ve örnek almamız gereken şahsiyet... Beşerin ulaşabileceği en yüksek ahlak ve tevazu derecesi... Allah Resulü'nün müminlere karşı olan şefkat ve merhameti... Kendisine karşı kaba ve düşüncesizce davranılması halinde bile bağışlama ve yumuşaklıkla karşılama vasfını asla yitirmeyen Allah'ın Rasulü... Her müminin ahlaklanması gereken ahlak işte budur.

² Buhari.

Uymamız ve peşinden gitmemiz gereken ve örnek almamız gereken ahlak ve muamele somut bir şekilde önümüzdedir.

Özellikle bu davaya gönül vermiş ve omuzlamış müminlerin bu konuya hassasiyet göstermeleri ve üzerine düşmeleri gerekmektedir. Rabbimiz bu konuda şöyle buyurur:

"O vakit Allah'tan bir rahmet ile onlara yumuşak davran-dın! Şayet sen kaba, katı yürekli olsaydın, hiç şüphesiz etra-fından dağılıp giderlerdi. Şu halde onları affet! Bağışlan-maları için dua et ve iş hakkında onlara danış! Kararını verdiğin zaman da artık Allah'a dayanıp güven! Çünkü Al-lah, kendisine dayanıp güvenenleri sever." (3 Ali İm-ran/159)

Nitekim onun bu yüce ahlakı karşısında İslam davetçileri ibretle düşünmelidir. Zira İslamî mücadeleyi yüklenen dava er-leri, aralarındaki kardeşlik ve sevgi bağlarını kuvvetlendirebil-mek için bu güzel haslete son derece muhtaçtırlar.

Kardeşlik ve dostluk, şahsi hatalara karşı bağışlayıcı ve hoşgörülü olmayı gerektirir. Bunun zıddı ise tartışma, anlaşmazlık ve ayrılıktır. Cahili sistemlerle mücadele veren İslam erleri, şiddetle ihtiyaç duydukları birlik ve bağlılığı gerçekleştirmek için basit şahsi meseleler karşısında kardeşini bağışlamayı, kötülüğe karşı iyilikle muamele etmeyi, kardeşinin hatalarını değerlendi-rirken daima iyi niyet beslemeyi göz ardı etmemelidir.

"Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun beraberinde bulunan-lar inkârcılara karşı sert, birbirlerine karşı merhametlidir-ler. Onları rükûya varırken, secde ederken, Allah'tan lütuf ve hoşnutluk dilerken görürsün. Onlar, yüzlerindeki secde izi ile tanınırlar. İşte bu, onların Tevrat'ta anlatılan vasıfla-rıdır. İncil'deki vasıfları da şöyledir:

"Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki ekicilerin de hoşuna gider." Allah, böylece onları çoğaltıp

kuvvetlendirmekle kâfîrleri öfkelerendirir. Allah onlardan inanıp iyi işler yapanlara mağfîret ve büyük mükâfat vaat etmiştir." (48 Fetih/29)

Kolaylık Göstermek

Sehl b. Sa'd (*Radıyallahu Anh*)'dan şöyle rivayet olunmuştur:

"Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e bir kadın gelip kendisini (zevceliğe almasını) teklif etti. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) gözlerini indirip sükût etti. Orada hazır bulunan bir sahabe: "Ya Rasulallah! Bu kadını bana nikâhlasanız" dedi. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Mehir olarak verecek bir şeyin var mı?" diye sordu. O sahabe "Hayır ya Rasulallah! Yanımda hiçbir şey yoktur" dedi. Rasulullah "Haydi git ve araştır! Demir bir yüzük olsun getir, tak!" buyurdu. Sahabi gitti ve daha sonra gelerek "Ya Rasulallah! Demirden bir halka bile bulamadım. Ve lakin şu izarım var. Bunun yarısını verebilirim" dedi. Ravi Sehl b. Sa'd der ki: Bu fakir sahabenin izarı üzerinde giyecek gömleği bile yoktu. Bunun üzerine Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*): "İyi ama izarınla ne iş görebilirsin, neye yarar? Onu sen giyersen kadının üstünde bir şey bulunmaz, açıkta kalır. Kadın giyerse sen çıplak kalırsın" buyurdu. Adamcağız bulunduğ yere oturdu. Bu oturuşu uzayınca da kalkıp üzgün bir halde gitti. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) onun ümitsiz bir şekilde gidişini görünce ya kendi çağırdı ya da birisine çağırttı ve: "Kuran'dan ezberinde bir şey var mı?" diye sordu. Fakir sahabe "Ezberimde şu sure var, şu sure var, şu sure var" diye ezberindeki sureleri saydı. Bunun üzerine Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Kuran'dan ezberindeki surelerle bu kadını sana nikâhladım" buyurdu."³

³ Buhari.

Açıklama

İşte şeriat budur. İnsanların ihtiyaçlarını böyle basit bir şekilde halleder ve tarafları mesud eder. Hiçbir şekilde insanların önlerine engel koymaz. Günümüzdeki evlenme olayları ile bu olayı bir kıyaslayın. Gereksiz zorluklar yüzünden onlarca genç evlenememekte ve neticede, zina ve fuhuş artmaktadır. Zira evlilik şartları oldukça zorlaşmış ve dinimizde olmayan, yerine getirilmesi mümkün olmayan adet ve örfler türemiştir. Böyle bir şartın, âdetin ve örfün oluşmasına vesile olanlar, İslam dışı bir ahlaka ve yönetim anlayışına sahip oldukları için çok doğaldır. İslam her şeyi insanların önünde kolaylaştırmak ister ve asla zorlaştırmaz. Zaten İslam dininin, hayatın temel esaslarına yaklaşımı da bu şekildedir. Nitekim mehir, çok maldan olabileceği gibi demir bir yüzük hatta Kuran'dan öğretilen bir kaç ayet dahi olabilir.

İslam'daki ölçüler asla beşeri ölçülere ve değer yargılarına benzemez. Evlenen kızın değeri günümüz cahiliye anlayışında olduğu gibi kızın aldığı mehrin çokluğu ile ölçülmez. Kadının değeri İslam dinindeki üstünlüğü, takvası ve İslam yolunda yaptığı çalışmalarla ölçülür. Zira nice kadınlar vardır ki çok az dünyalığa sahiptir ve çok az dünyalık karşılığında evlenmiştir. Fakat gerek Allah katında, gerekse insanlar katında çok değerli ve saygın bir mevkidedir. Ayrıca az mehirle evlenen kadınlara daha fazla bereket verileceği, Allah'ın bir vaadidir.

Nitekim İslam dini Tevhid dinidir. Yani Rabbimiz birdir, hüküm koyan ve emir veren yalnızca O'dur. O'ndan başkası hüküm koyamaz ve emir veremez. Bundan dolayıdır ki İslam dininin her alanda tevhidi bir anlayışı vardır. Fakat beşeri sistemlerde onlarca insanın koymuş ve hoş görmüş olduğu veya emrettiği farklı görüşler vardır. Buna görüşlere göre hayat ilkelerini ve düzenlerini belirlerler. Bu nedenledir ki birçok zaman çarpıklıklar ve haksızlıklar ortaya çıkar. Daha önce de belirttiğimiz gibi

her şeyin çözümü, Tevhid dini olan İslam'dadır. İslam'a kendini teslim eden kurtulur. Hem bu dünyada ve hem de ahiret hayatında rahat eder ve felah bulur.

Zararı Defetme

Ebu Hureyre (*Radıyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: "Adamın biri yolda yürürken yol üzerinde duran dikenli dalı yoldan uzaklaştırdı. Allah da ona teşekkür etti ve onu af eyledi."⁴

Ebu Zer (*Radıyallahu Anh*) der ki: "Bir gün "Ya Rasulallah! Bana faydalanacağım bir şey öğret!" dedim de Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Müslümanların yolundan eza veren şeyleri uzaklaştır!" buyurdu."⁵

Açıklama

Allah'ın teşekkür etmesiyle kastedilen, ihsanını meleklerine bildirmesi yahut sevap vermesidir.

Bu hadisler, gelip geçenlere eziyet veren yol üzerindeki diken, ağaç, taş, pislik ve bunun gibi şeyleri giderip temizlemenin faziletine delildirler. Eziyet veren şeyleri yoldan gidermenin, imanın bir göstergesi ve alameti olduğu anlaşılmaktadır.

Bu hadislerde Müslümanlara fayda veren her işin faziletine ve onlara zarar veren her şeyin giderilmesi gerektiğine işaret vardır. İnsanlara zarar veren her şeyin kaldırıldığı ve temizlendiği, her müminin üzerine düşen görevi yerine getirdiği ve hayatını bu doğrultuda yaşamakta olduğu bir toplum düşünün! Her yer pırıl pırıl ve her yer tertemiz...

⁴ Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi, Ebu Davud.

⁵ Müslim.

Bir Kurban Yeter

Abdullah b. Ömer (rhuma) Bi'setin üçüncü yılında doğmuş bir sahabe idi. Babasıyla birlikte, küçük yaşta İslâm'a girdi ve yine babası ile birlikte Medine'ye hicret etti. Tamamıyla İslâm toplumunda ve İslâm terbiyesiyle yetişti. Abdullah b. Ömer, yaşıntısı boyunca devlet kadrolarında vazife almadı. Zira oğlunu hilâfete aday göstermesini tavsiye eden sahabelere Hz. Ömer "Bir evden bir kurban yeter" demişti. Abdullah b. Ömer babasından sonra başa geçecek halifeyi seçmeye görevli olan şura'ya sadece müşavir olarak katıldı. Çünkü Hz. Ömer oğluna şûraya katılmasını ancak aday olmamasını tavsiye etmişti.⁶

Açıklama

Ey insanlar işte şeriat budur! Günümüz dünyasını ve İslam ile şereflenmiş, İslam ahlakı ile ahlaklanmış asrısaadet neslini düşünün! Eminim aradaki farkı çok kolay bir şekilde göreceksiniz.

Günümüz insanların idarecilik ve yöneticilik hususunda birbirleriyle yarıştığı, bunun uğruna hayatlarını ve servetlerini harcadığı bir dünyayı göz önüne getirin. İşte ahirete ve ölümden sonraki hayata inanan ve inanmayanlar arasındaki fark budur. Hesaba çekilme ve hesap verememe korkusu çekenlerle, sadece dünyada insanlara hesap vereceklerini düşünenler arasındaki fark ne kadar da büyüktür.

Bütün bir ümmetin yükünü omuzlayan Ömer (*Radyallahu*

Anh) yöneticiliğin ve sorumluluğun ne demek olduğunu çok iyi bildiği ve sorumluluklar karşısında sıkıntı ve güçlükleri hissettiği için, oğluna yönetici olmamayı tavsiye etmiştir. Subhanallah! Hangi baba, oğlunun makam ve mevki sahibi olmasını istemez ki? Hele hele bu, bir devletin liderliği ve başkanlığı ise... Garip değil mi! Evet, İslam böyle garib başlamış ve başladığı gibi garipliğe dönecektir.

İbnu Ömer (rhuma) şöyle demiştir: "Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) omzumdan tuttu ve "Sen dünyada bir garip veya bir yolcu gibi ol" buyurdu."⁷

Tirmizi'nin rivayetinde "yolcu gibi ol" sözünden sonra "Kendini kabir ehlinden say!" ziyadesi vardır.

Ebu Hureyre (*Radyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: "İslâm garip olarak başladı, tekrar başladığı gibi garib hâle dönecektir. Ne mutlu o gariplere!"⁸

Künye ve İsim

Bir Yahudi ile Ali (*Radyallahu Anh*) arasında bir anlaşmazlık vuku bulmuştu. Meselelerinin halli için zamanın halifesi Ebu Bekir (*Radyallahu Anh*)'ın huzuruna çıktılar. Ebu Bekir (*Radyallahu Anh*) Yahudi'ye ismi ile hitap ederek yerini gösterdikten sonra Hz. Ali'ye "Buyurun ya Eba Hasan" diye hitap ederek Yahudi'nin yanında yer gösterdi. Bunun üzerine Hz. Ali'nin yüzünde üzüntü ve hiddet işareti belirmeye başlayınca Ebu Bekir (*Radyallahu Anh*) "Yahudi'nin yanına geç dediğim için mi üzüldün?" diye sordu. Hz. Ali "Hayır, onun için değil! Ona ismiyle hitap ettiğin halde bana en çok sevdiğim künyem olan "Ebu Hasan" ile hitap etmen, bana iltimas gibi geldi de ondan üzüldüm" dedi. Bu manzarayı gören Yahudi, İslam'ın inceliği

⁶ İbnul Esir.

⁷ Buhari, Tirmizi.

⁸ Müslim, Tirmizi.

karşısında Müslüman olup "La ilahe İllallah Muhammedun Rasulullah" dedi.

Açıklama

İşte İslam'daki adalet kavramı ve tatbiki bundan ibarettir, ey insanlar! Bu adaletin hâkim olduğu bir yönetimin insanlara haksızlık etmesi ve zulmetmesi düşünülebilir mi? İlahi bir sistem asla ve asla beşeri sistemlere benzemez. Nitekim ilahi sistemde eksiklik ve dengesizlik bulmak mümkün değildir. Zira noksanlıklardan münezzeh olan Rab tarafından konulan dinde, eksiklik olması düşünülebilir mi? Bu adaletin hâkim olduğu bir toplumun, dünyaya hükmetmesi kaçınılmazdır. İnsanlık tarihinde hangi topluluk ilahi adalete yönelmişse işte o topluluk zirvelere yükselmiş, izzet ve kuvvet sahibi olmuştur. Nitekim kuvvet sahibi olan Allah'ın koymuş olduğu sisteme sahip olanlar da mutlaka kuvvetlenecekler ve yüceceklerdir.

Allah Muhsinleri Sever

"...Onlar ki bollukta ve darlıkta infak ederler, öfkelerini yenerler ve insanları bağışlarlar. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever." (3 Ali İmran/134)

Açıklama

İşte şeriat, böyle güzel vasıflara sahip insanları oluşturmaya ve bir araya getirmeye çalışan emirler bütünüdür. Her yönü güzellik ve mükemmellikler ile süslüdür. İçi de dışı da güzeldir. Toplumsal dayanışma ve kenetlenmeyi hedef alarak hem bu dünyada hem de ahirette insanları kurtarmaya çalışır. İslam şeriatının diğer bir gayesi de insanları, insanlara kölelikten kurtarma ve özgürleştirmedir. Zira insanoğlu, insanlara boyun eğdiği müddetçe mahkûmdur ve asla kendinin özgür olduğunu iddia edemez. Nitekim gerçek özgürlük tamamen Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın emirlerine boyun eğmek, ona itaat etmek, onun emir ve yasaklarının dışına çıkmamaktadır. Bunu günlük hayatta çok rahat bir şekilde görebilirsiniz. Öyle ki etrafınızdaki insanlara şöylece bir bakınız. Her imkâna sahip, zengin, makam ve mülk sahibi bir kişinin sıkıntılı olduğunu ve zincirlerini tam manasıyla kıramadığını görürsün. İşte bu görüntü, kişinin ya kendi nefsine karşı köleliğinin ya da başkalarına karşı köleliğinin bir göstergesidir. Zira iç âleminde onlarca sıkıntı içerisindedir. Bundan dolayı hürleşememiş ve özgürlüğe kavuşamamıştır. Bir insan özgürlüğe ancak İslam şeriatı ile kavuşur. İslam şeriatının dışındaki sistemlerde özgürlük arayanlar hiçbir zaman özgürlüğe kavuşamayacak, hayatları boyunca köle olarak kalacaklardır. Bununla birlikte dünya hayatında insanlara veya nefisle-

rine kölelik içerisinde yaşayanlar, ahiret hayatında da kaybedenlerden olacaktır. Kişi kime ve neye köle olmuş ise ahiret hayatında da onunla birlikte haşr olunacaktır. Ayette geçen emir ve buyruklara gelince;

Yüce Allah'ın "*Onlar ki... infak ederler*" buyruğunda dile getirilen bu husus, kendileri için cennetin hazırlanmış olduğu takva sahiplerinin niteliklerindendir. Ayetin zahirinden de anlaşıldığı üzere yapılması teşvik edilen güzel işleri yerine getirenler övülmektedir. Müminler bollukta yani kolay zamanlarda olduğu gibi darlıkta yani zor zamanlarda da infak ederler. Nitekim Ayet-i kerime, bütün hayırlı infakları kapsamaktadır.

Öfkenin yenilmesi, onun tekrar içe döndürülmesi demektir. Kişinin öfkesini yutup ses çıkarmaması, gereğini yapabilecek gücü bulunmasına rağmen öfkesini açığa vurmaması demektir.

Gayz, gazabın aslını teşkil eder. Çoğunlukla bunlar bir arada bulunurlar. Fakat aralarında bir fark vardır. Çünkü gayz'ın etkisi organlar üzerinde görülmez. Gazab ise böyle değildir. Herhangi bir fiil ile birlikte onun etkisi mutlaka organlar üzerinde ortaya çıkar. İşte bundan dolayı gazab, şanı yüce Allah'a izafe edilmiştir. Zira gazab, kendilerine gazab olunanlara karşı Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın fiillerinden ibarettir.

Yüce Allah'ın "*insanları bağışlarlar*" buyruğunda geçen insanları affetmek (insanın hakkının bulunduğu ve affetmesinin caiz olduğu hallerde) çeşitli hayır türlerinden daha üstündür. Her hangi bir cezayı hak etmekle birlikte bu ceza kendisine verilmeyen her kişi affedilmiş demektir.

Meymûn b. Mehrân'dan rivayet edildiğine göre bir gün cariyesi, içinde sıcak yemek bulunan bir kab getirir. Meymûn'un yanında misafirleri de vardır. Bu cariyenin ayağı takılır ve yemeği Meymûn'un üzerine döker. Meymûn ona vurmaya yeltenince cariyeye "Efendim sen yüce Allah'ın "*öfkelerini yenerler*" buyruğunun gereğini yerine getir" der. Meymûn "Tamam getirdim"

deyince cariyeye "*insanları bağışlarlar*" buyruğunun gereğini de yerine getir der. Meymûn "*Seni affettim*" deyince cariyeye bu sefer "*Allah iyilik edenleri sever*" buyruğunu okur. Meymûn da "Ben de sana iyilik ediyorum. Allah rızası için hürsün" diyerek cariyeyi azad eder.

Öfkeyi yenmek, insanları affetmek, kişinin kırgınlık anında kendisine hâkim olması hakkında birçok hadis-i şerif varid olmuştur. Şüphesiz ki bu, en büyük ibadetlerden ve nefse karşı cihad türündendir. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: "Güçlü ve kuvvetli kimse, güreşte rakibinin sırtını yere getiren kimse değildir. Asıl güçlü ve kuvvetli kişi, kırgınlık anında kendisine hâkim olandır."⁹

Yüce Allah'ın "*Allah, iyilik edenleri sever*" buyruğu "Allah, iyiliklerine karşılık onları mükâfatlandırır" manasındadır. Şüphesiz ihsan, imkânın olduğu vakitlerde iyilik yapmandır. Çünkü her zaman ihsan etme imkânını bulamazsın. Şair de şöyle demiştir:

Gücün yettiği vakit hayır işlemekte çabuk tut elini!

Çünkü sen her zaman güç yetirebilecek değilsin.

İnfak etmek, öfkenin yenilmesi, insanları affetmek ve iyilik etmek... Ey İnsanlar! Bu mükemmel öğütleri veren yüce Rabbi-mizdir. Onun öğüt ve emirlerine kulak verenler elbette hem bu dünyada hem de ahiret hayatında kurtuluşa ereceklerdir.

⁹ Müslim ve Ebu Davud.

Dış Görünüşün İslam'daki Yeri

Ebu Hureyre (*Radıyallahu Anh*)'dan rivayet edilen bir hadisi şerifte Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurdu:

"Kıyamet gününde iri cüsseli şişman bir adam getirilir ancak Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın yanında sivrisineğin kanadını kadar ağırlık tutmaz." Sonra Ebu Hureyre "Ey müminler! İster-seniz Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın "Kıyamet günü biz onlara hiçbir değer vermeyiz" kavli şerifini okuyunuz"¹⁰ demiştir.

Sehl b. Sa'd (*Radıyallahu Anh*)'ın şöyle dediği rivayet olunmuştur: "Bir kere Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in yanından zengin birisi geçmişti. Bunun üzerine Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Bu zengin kişi hakkında ne dersiniz?" diye sordu. Mecliste hazır bulunanlar "Bu kimse bir kadınla evlenmeye talip olsa nikâh olunur. Birisi hakkında şefaate derse şefaati kabul edilir, bir görüş beyan etse sözü dinlenir" dediler. Sehl b. Sa'd der ki sonra Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) sükût etti. Bu sırada fakir olan bir Müslüman geçti. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Bu fakir kişi hakkında ne dersiniz?" diye sordu. Orada bulunanlar "Bu kimse de bir kadının nikâhına talip olsa nikâh olunmaz, birisi hakkında şefaate derse şefaati kabul olunmaz, bir görüş beyan etse sözü dinlenmez" dediler. Bunun üzerine Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Şu fakir var ya! İşte o, şu zengin gibi dünya dolusu insandan daha hayırlıdır" buyurdu."¹¹

¹⁰ Buhari

¹¹ Buhari

Açıklama

Şüphesiz kalplerin özünü bilen Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) insanlara mükâfat ya da azap vereceği zaman onların makam, mevki, şan, şöhrat ya da maddi üstünlüklerine itibar etmez. Allah katında ölçü, Allah'ın emrettiği şekilde bir iman ve halisane işlenmiş salih amellerdir. Kul, kalbindeki durumuna ve yaptığı amellerle Rabbi indinde değer kazanır. Bu yüzden insanlar katında hor ve hakir görülen nice kimseler vardır ki, Allah katında çok yüksek mevkilere sahiptirler. Aynı şekilde insanlar katında çok yüksek makamlara sahip olan ve aziz olarak bilinen niceleri de vardır ki, Allah katındaki değerleri sinek kanadı kadar bile değildir.

Kibir ve insanlara zulmetmek, acziyetini itiraf ederek Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'ya yönelmiş bir mümine yakışmayan sıfatlardandır. Müminde bulunması gereken huy, kardeşlerine karşı alçak gönüllü olmasıdır.

Asıl ve esas ölçü, Allah'ın koymuş olduğu ölçülerdir. Ne yazık ki insanlar bunu unutmuş ve kendi koymuş oldukları ölçü ve değer yargıları ile birbirlerine değer verir olmuşlardır. Esas değer verilmesi gereken şey takva ve salih ameldir. Bir kimse takva ve salih amel sahibi ise Allah'ın ve müminlerin yanında değeri vardır. Aksi takdirde hiçbir değere sahip değildir. Zengin olması, makam ve mevki sahibi olması, iri cüsseli olması gibi hususlar yani insanların değer verdiği hususlar İslam'da hiçbir değer ifade etmez.

Nitekim Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Şüphesiz Allah, sizin bedenlerinize ve suretlerinize değil kalplerinize bakar"¹² buyurmuştur.

¹² Müslim, İbn Mace.

Halife ile Köle

İslam ordusu Kudüs'ü fethetmişti. Ordu komutanı, Müminlerin Emiri Hz. Ömer'e, Kudüs'ün fethedildiği haberini gönderdi. İsmi adaletle özdeşleşmiş olan Hz. Ömer, yeni bir şehri fetheden orduların devlet başkanı olmasına rağmen bir deve ve bir hizmetçi ile yola çıkar. Deveye sıra ile binilmekte yürüyen kişi deveyi ve yularını tutmaktadır. Nöbetleşe binilerek Kudüs'e yaklaşılır. Deveye binme sırası hizmetçiye gelmiştir. Hizmetçi "Ben sıramdan vazgeçtim. Buyurun siz binin!" der. Fakat Hz. Ömer bunu kabul etmez ve hizmetçisini deveye bindirir. Yeni fethedilen şehrin ahalisi ve İslam ordusu yaklaşmakta olan kabileyi seyretmektedir. Hizmetçi deveye binmiş, Devlet Başkanı ise devenin yularını tutmuş şehre doğru yaklaşıyorlar. Çevresinde ne muhafız alayı ne de süslü elbiseleriyle yardımcılar var...

Açıklama

İşte İslam komutanı ve halifesi böyle bir adalete ve tevazuya sahiptir. Günümüzde olduğu gibi bir amire veya hâkime ulaşmak için randevular ve sekreterlerle görüşmene gerek yoktur. İslam devletinde en zirvedeki kişiye dahi çok basit bir şekilde ulaşabilirsin. Araçlar koymana ve sekreterlerle görüşmeler yapmana gerek yoktur. İşte İslam dininin bir yöneticiye kazandırmış olduğu meziyetler bunlardır. İslamlaşan bir yöneticide kibir, makam ve mevki sevgisi, başkalarını küçük görme gibi çirkin vasıflar bulunmaz. Yeni fethedilmiş bir şehre girerken bineğe binme sırası kendisine geldiği için bir köle bineğe binmiş, halife ise bineğin önünde, yularını tutarak yürümüştür. Nitekim bu ruha sahip halifeler zamanında İslamî fetihler devam etmiştir. Ne zaman ki bu ruh kaybolmuştur ümmet, günümüzdeki gibi başsız kalmış ve zelil duruma düşmüştür.

Başı olmayan bir ümmeti sindirilmesi, yok edilmesi veya yurtlarından sürülmesi kaçınılmazdır. Zira halife halkı gözetken ve koruyandır. Halife yok ise koruyacak ve gözetecek kimse de

yoktur. Bu sebeple ümmet her zaman için, halifeye ve devlete ihtiyaç duymuştur. Nitekim Allah'ın dini, devlet ve kolluk kuvveti olmadan yeryüzünde tatbik edilemez ve hâkim kılınamaz. Çünkü İslam dininin birçok vacibinin, had ve hudutlarının, devletin olmadığı bir yerde ihya edilmesi ve yerine getirilmesi mümkün değildir.

Zulmü Engellemek

Enes b. Malik (*Radıyallahu Anh*)’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Mümin kardeşine ister zalim, ister mazlum olsun yardım et!" buyurmuştur. Bir kişi: "Ya Rasulallah! Mazluma yardım etmeyi biliyoruz ama zalime nasıl yardım ederiz?" diye sordu. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*): "Zulmüne engel olarak" diye cevap verdi.¹³

Açıklama

İşte şeriat böyle mükemmel bir kurallar bütünüdür. Ne haksızlık edene göz yumar ne de haksızlığa uğrayana... Her taraftan zulmü kaldırmak ve hiç kimsenin zulme uğramaması için kurallar koyar ve nasihatlerde bulunur. Nitekim Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) İslam toplumunda zuhur edebilecek tüm haksızlık ve zulümleri yasaklayıp gerek şahsi gerekse toplumsal sorunlardan doğabilecek zulümleri engelleyici tüm tedbir ve cezai müeyyideleri bildirmiştir. İslam’ın vazettiği yaşam sisteminde ne şahsi ne de toplumsal haksızlık ve zulüm, hayat bulamaz. İslam dini, zulmü engelleme hususunda sadece tedbir ve yaptırıcı cezalara başvurmamıştır. Gerek nasihat müessesesi gerekse de yukarıdaki hadiste bildirilen hüküm ile İslam toplumunda kendi kendine işleyen bir kontrol sistemi oluşturmuştur.

Bir toplumda İslam’ın bildirdiği mükemmel sistem uygulanıyor olsa da kişilerin nefsi zaafılarına kapılıp hataya düşmeyecekleri ve kişiler arasında haksızlık ve zulümden kaynaklanan sorunların vuku bulmayacağı düşünülmemelidir. Elbette bu

böyle bir durumda suç, uygulanan sistemde değil o mükemmel sistemi nefislerinde tam olarak tatbik etmeyenlerdedir. İslam bu gibi sorunları da sonuca bağlamıştır. Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) Müslümanlara, zulüm gören kardeşlerini zulümden kurtararak yardım etmeyi, zulmeden kimseleri de zulmünden menetmeyi emretmiştir. Zalimi zulmünden menetmek; öncelikle nasihat, nasihatın etkili olmadığı yerde ise zulmü engelleyici diğer önlem ve tedbirler alarak gerçekleştirilebilir. Ayrıca Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) zulmeden kimseyi böyle çirkin bir amelden kurtarmayı da yardım olarak isimlendirmiş ve emre bağlamıştır. Bu sayede İslam toplumu, bünyesinde meydana gelebilecek zulümle ilgili her türlü sorunu yine kendi bünyesinde kolaylıkla çözecektir.

Kızgınlık Anında Hüküm Vermek

Ebu Bekir (*Radıyallahu Anh*) kanalıyla gelen bir rivayette Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: "İki kimse arasında hüküm verecek olan hâkim, kızgınlık anında sakın hüküm vermesin!"¹⁴

Açıklama

Subhanallah! Böyle mükemmel bir sistem ve hassas dengeler kuran başka bir sistem olabilir mi hiç? Siz hiç hüküm veren hâkimin içsel dünyasına dahi müdahalede bulunan başka bir sistem gördünüz mü? Böyle eşsiz bir sistem ancak ilahi bir sistemdir. Onun dışındaki sistemlerde böyle eşsiz ölçü ve dengeler bulamazsınız. Gerek fertler arasında gerekse de toplumsal olarak ortaya çıkacak anlaşmazlıkların doğru bir şekilde sonuca bağlanmasında iki önemli faktör vardır: Birincisi; Hüküm alındığı kanunların adaletli ve sağlam oluşu, diğeri ise hüküm veren hâkimin doğru karar verebilmesidir. Öyle ki Allah’ın mü-

¹³ Müttefekun Aleyh.

¹⁴ Buhari.

kemmel kanunları, ilk şartı başka hiç bir hukuk sistemiyle kıyaslanamayacak şekilde yerine getirmektedir. İkinci şartın da en güzel şekilde yerine getirilmesi için İslam, hâkimlerle ilgili emir ve yasaklar koymuştur. Yukarıdaki hadiste de bu yasaklardan birisi olan "Öfke ve kızgınlık anında hükmetmeme" beyan edilmektedir. Zira öfke ve sinirlilik gibi nefsi hareketlerin doruk noktasına ulaştığı ve bunun doğal bir neticesi olarak düşünme, yorumlama ve hüküm verme gücünün azaldığı ve insanın sadece nefsanî duygularına göre hareket ettiği bir anda verilecek karar, hükmün kaynağı ne kadar sağlam olursa olsun, büyük bir ihtimalle hatalı olacaktır. Haksızlığı önleme ve adaleti sağlama amacını güden İslam şeriatının, böyle bir olumsuzluğa mahal vermesi asla düşünülemez. Bu yasak İslam hâkimleri için geçerli olduğu gibi herhangi bir konuda sağlam karar vermek isteyen her Müslüman için de geçerlidir.

Şerefli ve Kapsamlı Bir Af

"Sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir!" (7 Araf/199)

Mekke fethedilmiş ve kuvvet dengeleri değişmişti. Kuvvetli ve zorba olanlar zayıf ve acınmaya muhtaç bir hale gelmiş, zayıf ve mustazaf olanlar ise kuvvetli ve güçlü kimseler olmuşlardı.

İşte böyle bir durumda Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) "Ey Kureyş topluluğu! Size ne yapacağımı düşünüyorsunuz?" buyurunca onlar "Sen şerefli bir kardeşsin şerefli bir kardeşin oğlusun!" demişlerdi. Bu söz üzerine Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem): "Yusuf (as)'ın kardeşlerine dediğini ben de size diyorum. Bugün size kınama yok... Allah sizi bağışlasın... Haydi gidin! Hepiniz serbestsiniz..." buyurdu.

Açıklama

Allah (Subhanehu ve Tealâ)'nın "Sen af yolunu tut" emrine tutunan rahmet Peygamberi insanlık âleminin gördüğü en büyük ve kapsamlı affı çıkarmıştı. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) risalet görevini aldığı kırk yaşından ta o güne kadar ke-sintisiz olarak kendisine zulüm ve eziyet eden Mekke halkını af-fetmişti. Kendisiyle savaşmaktan, kendisine eziyet vermekten, haince tuzaklar kurup adamlarını ezmekten bir an için dahi geri durmayan Mekke halkını bağışlamıştı. Kendisine ve arkadaşla-rına bu kadar eza ve cefada bulunan Mekkelileri mağlup ettikten sonra: "Vay sizin halinize!" dememiş, aksine onlara kardeşçe "Merhaba" diyerek geçmişte yaptıkları kötülükleri affetmişti.

Karşısında sıra halinde dizilmiş olup ağzından çıkacak bir

kelimeyi ve haklarında vereceği kararı beklemekte olan Kureyşlilere Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in sözü "Bu-gün size kınama yok... Allah sizi bağışlasın... Haydi gidin! Hepi-niz serbestsiniz..." olmuştur.

İşte örnek bir mümin... İşte rehber ve önder... Üstün ve kuvvetli olduğu bir durumda bağışlamasını ve affetmesini bilen bir lider... Şu üstün ahlaka ve edebe bakın! Acaba Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in yerinde bizler olsaydık onlara neler yapardık? Acaba affedebilir miydik?

Faiz

"Ey iman edenler, eğer (gerçekten) iman ettiyseniz, Al-lah'tan korkun ve faiz olarak arda kalanı terk edin! Eğer yapmazsanız bilin ki Allah ve Rasulü ile savaşmış olacaksınız." (2 Bakara/278,279)

Hadisi şerifte "Faiz yetmiş üç bölümdür. En aşağısı kişinin anası ile nikâhlanması gibidir..." denilmektedir.

Açıklama

Kuşkusuz faizin zararları saymakla bitmez... Zaten İslam'ın yasaklamış olduğu her şey insanoğluna zarar verdiği için haram kılınmış ve yasaklanmıştır. Faydası olabilecek her şey de helal kılınmıştır.

Rabbimizin ilmi geçmişi, bugünü ve geleceği kapsadığı için ilminden gizli kalan hiçbir şey yoktur. Nitekim bir şey Rabbimiz tarafından haram kılınmışsa o mutlaka faydasız ve zararlıdır. Faizin ruhi ve ahlaki zararları öncelikle insanın iç dünyasının kötüleşmesine, egoistleşmesine, bencilleşmesine sebep olarak başkalarını düşünmemeye yol açar. Bunun neticesinde cimrilik, katı kalplilik, duygusuzluk, maddeye tapmak gibi daha birçok kötü sıfatlar zuhur eder. Çünkü ruh ve ahlak; insanîyetin cevhe-rini, esas yapısını teşkil eder. Ruh ve ahlak insanîyetin hem cevheridir hem de yönetici kuvvetleri... İnsanlığın bu iki cevherini bozguna uğratan her şey başka bakımdan faydalı da olsa terk

edilmeye ve sakınılmaya müstahaktır. Faizciliğin insanda meydana getireceği ahlak ile İslam nizamının telkin ettiği ahlakın, hangisinin insanlık için daha yararlı olduğunu vicdan sahibi her insan takdir edebilir.

Faizin toplum ve medeniyet yönünden de zararı oldukça çoktur. Faizin yaygın olduğu toplumlarda fertlerin birbirleriyle olan ilişkileri bencillik ve cimriliğe dayanır. Zenginler tabakasıyla, orta halli halk tabakasının menfaatleri, biri diğerinin zararına olup çelişir. Böyle toplumlarda şahsi bir menfaat olmadıkça başkalarına yardım edilmesi doğru görülmez. Bu esaslara dayanan ve bu duygularla yaşatılmak istenen bir toplumun en kısa zamanda dağılacığından hiç kimsenin şüphesi yoktur.

Eğer bir toplum; dayanışma, yardımlaşma ve birlik esaslarına göre kurulur, fertler arasında cömertlik ve müsamahakârlık havası hâkim olursa, düşkün birine yardım elleri her taraftan uzanırsa, zengin zümre kendi arzularıyla fakirleri korumaya uğraşır, hiç değilse haklarını yemeden adilane hareket ederlerse bu toplum örnek bir toplum olur. Böyle bir toplumda kardeşlik duyguları artar, yardımlaşma ve nasihatleşme esas olur. Fertlerin birbirine karşı güveni artar, yıkıcı ve bozguncu hareketler toplumun birliğine zarar veremez. Ayrıca da faizin yaygın olduğu toplumlara nazaran medeniyet sahasında mükemmelleşmeye doğru daha çabuk ilerler ve kalkınır.

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmaktadır: "Helâl belli, haram da bellidir. İkisi arasında şüpheli şeyler vardır ki çok kimseler bunları bilmezler. Her kim şüpheli şeylerden sakınırsa ırzını da dinini de korumuş olur. Her kim şüpheli şeylere dalarsa, (içine girmek yasak olan) koruluk etrafında davalarını otlatan bir çoban gibi çok sürmez içeriye dalabilir. Haberinizi olsun, her sultanın kendine mahsus bir koruluğu olur. Gözünüzü açın! Allah'ın yeryüzündeki koruluğu da haram ettiği şeylerdir. Haberiniz olsun ki, bedeninin içinde bir et parçası vardır

ki o iyi olursa bütün beden iyi olur. O bozulursa bütün beden bozulur. İşte o et parçası kalptir..."¹⁵

Rabbim Beni Affet!

İmam Ebu Hanife (*Rahimehullah*)'ın öğrencilerinden olan İmam Ebu Yusuf son zamanlarında sürekli olarak şöyle yalvarıyordu: "Ya Rabbi! Sen bilirsin ki ben tarafları (davalıyı-davacıyı) daima eşit tuttum. Fakat falan Nasranî'nin Halife Harun Reşit ile olan davasında Nasranî haklı idi, hakkını da yerine getirdim. Fakat keşke hak bu tarafta olsa idi temennisi gönlümden geçti. Beni affet ya Rabbi! Beni affet..."

Açıklama

İşte şeriat budur... İnsanı böyle hassas ve ince düşünmeye sevk eder... Kimseye zulmetmez, haksızlık etmez... Nitekim yukarıdaki hadisede de anlatıldığı gibi bir kimsenin amele dökme-yerek sadece içinde gizlediği ve pratiğe geçirmediği bir şey hakkında bile Rabbinden af dilemeyi gerekli kılar. Gözünüzde böyle mükemmel düşünce sahibi insanların oluşturduğu bir toplumu bir canlandırın. Ne mükemmel bir tablo ortaya çıkar, öyle değil mi? Bu olaya bir bakınız hüküm verirken asla haksızlık etmemiş. Aynı zamanda lehinde hüküm vermiş olduğu kimse gayri Müslim, yani kendi dinine mensup değil... Aleyhinde hüküm verdiği kimse ise kendi lideri ve Müminlerin Emiri... Ne hâkim ne de mahkûm şikâyetçi... Hâkimi ve mahkûmu şikâyetçi olmayan bir toplum hayal edebiliyor musunuz?

¹⁵ Müttefekun Aleyh.

Zerre Kadar İyilik

Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) buyurmaktadır ki:

"Kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür. Kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür." (99 Zilzal/7,8)

Açıklama

Kuşkusuz Rabbimiz mahlûkatı her yerde ve en ince ayrıntısı ile gören, bilen ve duyardır. Bundan dolayı, her kim bir hayır işlemişse mutlaka onun karşılığını görecektir. Her kim de bir kötülük işlemiş ise onun karşılığını görecektir. Kimseye zulmedilmez... Zira her şeyi bilen ve karşılığını verecek olan bir Rab vardır. Böyle bir Rabbe inanmış gönüller elbette ki insanların kendisini görmediği bir yerde dahi iyilik yapacak ve kötülükten uzak duracaktır. Çünkü yaptığı her işte Rabbinin kendisini gördüğünü bilir. Ey insanoğlu! Senin yaratılış gayen Rabbine itaat etmek, onun emirlerinden çıkmamak ve yasaklarına uymakla gerçekleşir. Sen bunları gerçekleştirirsen kurtulanlardan olursun. Ama yüz çevirir, heva ve isteklerine göre yaşarsan işte o zaman da helak edilenlerden olursun.

Ey insanoğlu! Ahirette sana asla zulmedilmeyecektir. Sen bu dünyada nasıl yaşamışsan ahirette ona göre muamele göreceksin. Bu dünyada kendine zulmetmiş isen ve Rabbine karşı gelmiş isen onun karşılığını mutlaka göreceksin. Yapmış olduğun her şeyden hesaba çekilecek ve karşılığını göreceksin. Nitekim orada kimseye zulmedilmez ve her hakk, sahibine eksiksiz olarak verilir.

"Hiçbir günahkâr, başkasının günahını yüklenemez!" (35 Fâtır/18)

Fakat asla unutulmamalıdır ki dünyadaki iyilikler veya kötülükleri belirleme, bunların hudutlarını çizme ve tayin etme yetkisi, Cennet ve Cehennemın sahibi ve hiç kimseye zulmetmeyecek olan Rabbimizindir. Yani dünyadaki iyiliklerin ve kötülüklerin neler olduğunu belirleyen Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'dır. Onun dışında hiç kimse neyin iyi, neyin kötü olduğunu belirleyemez. O, hüküm koyan ve hükmedendir.

İzinsiz Bakmanın Cezası

Ebu Hureyre (*Radıyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasullullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: "Bir kimse izinleri olmaksızın bir kavmin evine bakarsa, gözünü çıkarmaları onlara helâl olur."

Başka bir rivayette ise "Bir adam izinsiz olarak senin evine baksa taş atarak gözünü çıkarsan, sana bir vebal yoktur."¹⁶

Açıklama

İşte şeriat budur... Şeriat, insanların dinlerini, akıllarını, ırz ve namuslarını, mallarını ve canlarını korumak için gelmiştir. Eğer insanoğlunun sahip olduğu bu değerler korunur ve gözetilirse, insanoğlu rahat eder. Ne zaman ki bu değerler korunmaz ve kaybedilir ise fesat yayılır, insanların can ve mal güvenliği kalmaz. Sonucunda şu an içinde bulunduğumuz içler acısı durum ortaya çıkar. Şeriat sistemi bu beş değeri korumak için birçok kural ve yasaklar getirmiştir. Bu değerler içerisinde en değerli olanı elbette ki kişinin dinidir. Dinin korunması ise, İslam dininin yeryüzünde hâkim kılınması için canların ve malların feda edilmesi demektir. Nitekim nerede hak din hâkim ise orada hayat vardır. Hak din olan İslam'ın hâkim olmadığı bir yerde hayattan bahsetmek ise abestir.

Yukarıdaki hadis-i şerif, İslam'ın ırz ve namusun korunması hususundaki hassasiyetini gözler önüne sermektedir. Malum-

¹⁶ Buhari.

dur ki İslam şeriatinde insan vücuduna verilen her tür zarar ve yaralamaya karşılık kısas veya diyet uygulanmaktadır. Ancak müslümanın mahremi olan evine izinsiz bir bakışın neticesinde gerçekleşebilecek yaralamanın vebali yoktur. Böyle bir anlayışın hâkim olduğu toplumda, insanların ırz ve namusları hususunda endişe duymaları düşünülebilir mi hiç?

Eziyet

Cabir b. Abdullah (*Radıyallahu Anh*) şöyle demiştir: Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) sarımsağı kastederek "Her kim bu yeşillikten yerse mescitlerimize gelsin!" buyurdu.

Ravi Ata b. Ebi Rebah der ki: "Cabir (*Radıyallahu Anh*)'a "Acaba Rasulullah hangi sarımsağı kast etti?" diye sorunca bana "Zannıma göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) çiğ sarımsağı kastediyor" dedi. Bir başka rivayette de sarımsağın kokusunun kastedildiği nakledilmiştir."¹⁷

Açıklama

İşte İslam dini bu kadar hassas ve nazıktır. İslam'ın her emir ve yasağında bu nezaket ve hassasiyeti görmek mümkündür. Böyle bir sistem, insanların koymuş olduğu sistemlerle bir tutulabilir mi hiç?

"Yaratan bilmez olur mu? O, latiftir, haberdardır." (67 Mülk/14)

Bu dinin insan ilişkilerini düzenleyişi öyle muntazamdır ki en ufak bir haksızlığa ve eziyete dahi yer yoktur. Zulmün her çeşidini yasaklayan bu ilahi düzen, kötü bir ağız kokusuyla karşı-sındakilere verilecek eziyeti bile görmezden gelmeyip yasaklayacak kadar ince eleyip sık dokumuştur insan hayatını... Öyle ki müminler, kendilerine farz kılınan namazlarını eda ederken dahi başka müminlere rahatsızlık verme noktasında uyarılmış ve nehyedilmişlerdir.

¹⁷ Müttefekun Aleyh.

Günümüzde insanlara rahatsızlık veren bir başka şey ise haram olan sigaradır. Müminlerin, müminleri rahatsız etmesi dinimizce yasaklanmıştır. Bu yasak, mümininin hayatındaki en değerli ibadet olan namaz için geçerliyse acaba günlük yaşamda nasıl olmalıdır?

Dinimiz, yaşamın her alanına dair hükümler belirlemiştir. Kişinin kendisine zarar vermesini yasakladığı gibi başkalarına da zarar vermesini yasaklamıştır. Bu mükemmel sistem şeriat sistemidir. Hangi beşeri ideoloji bu kadar detaylı ve muntazam düzenlemeler getirmiştir ki? Hiç birisi... Çünkü bu din kaynağı vahiy olan ilahi bir dindir. Onun dışındaki diğer sistemler ise beşeridir. Bu sistemlerin kanun koyucusu insan, bilgi kaynağı ise sınırlı olan insan aklı ve duyularıdır. Bu nedenle beşeri sistemler her zaman eksiktir ve bâtıldır. Temelleri zulüm ve şahsi ihtiraslar üzerine kurulmuştur. Unutulmamalıdır ki bâtil, yıkılmaya ve yok olmaya mahkûmdur.

"Herkesin yaptığıını gözeten Allah, bunu yapamayanlarla bir olur mu? Onlar Allah'a ortak koşular. De ki: "Onlara bir ad bulun bakalım! Yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz? Yoksa kuru sözlere mi aldanıyorsunuz?" Fakat inkâr edenlere kurdukları düzenler güzel gösterildi ve doğru yoldan ahkonuldular. Zaten Allah'ın saptırdığına yol gösteren bulunmaz." (13 Rad/33)

İhtiyaçları Dua İle Gidermek

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) bir defasında kızı Fatıma ve damadı Hz. Ali'yi ziyaret etmişti. Kızı ve damadının evlerinde eşya olmadığını, yataklarının ikisine yetmeyecek kadar küçük olduğunu gördü ve üzüldü. Yoksulluktan iyice bunalmış olan Fatıma, babasından bir miktar eşya istedi. Bir peygamber olarak eğer isterse bunu temin edebileceğini, ihtiyacını insanlara bildirirse insanların ona yardım etmek için birbirleriyle yarışacaklarını biliyordu. Ama Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) böyle yapmadı kızı Fatıma'ya bazı dualar öğreterek sürekli bu dualarla Allah'tan yardım istemesini söyledi ve "Suffe'deki Müslümanlar açlıktan iki büklüm bir halde dururlarken nasıl olur da size bir şeyler verebilirim" buyurdu.¹⁸

Açıklama

İşte şeriat budur... Elinizin altında hizmetinize koşacak, vermiş olduğunuz emirleri anında yerine getirecek bir topluma lider olduğunuzu düşünün. Bununla birlikte biricik kızınızın durumunun içler acısı olduğunu öğrendiğinizde ne yapardınız?

İşte şeraitteki adalet ve "Kardeşini, nefsine ve aile efradına tercih etme" anlayışı budur. Müminler birbirine kenetlenmiş duvar gibidir cümlesinin manası da işte budur.

"Doğrusu Allah, kendi uğrunda kenetlenmiş bir duvar gibi sıra halinde savaşanları sever." (61 Saf/4)

İşte bir devlet lideri, aynı zamanda bir peygamber, Allah'ın

habibi ve halili, geçmiş günahları bağışlanmış bir insan... Ama ümmetinin ihtiyaçlarını, biricik kızının ihtiyaçlarından üstün tutan bir insan... Böyle bir vasma ve sorumluluğa sahip bir yönetici düşünebiliyor musunuz? Acaba böyle bir yöneticinin başına geçmiş olduğu devlet nasıl bir devlet olur?

Yönetici ve Sorumluluk

Hasan el-Basri şöyle demiştir: "Muaviye (*Radıyallahu Anh*)'ın Basra emiri olan Ubeydullah İbn-u Ziyâd, Ma'kıl İbn-u Yesar Müzenî'yi ölüm hastalığında yatarken ziyarete geldi. Ma'kıl ona şunları söyledi: "Ben sana Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'den işittiğim bir hadisi tebliğ edeceğim. Eğer daha yaşayacağımı bilseydim bu hadisi tebliğ etmezdim. Ben Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in şöyle buyurduğunu işittim:

"Herhangi bir kul ki, Allah onu bir halkı himaye etmek üzere vali yapar. O da öldüğü gün idare ettiği halka hıyanet etmiş ve aldatmış olduğu halde ölürse, Allah o kula cenneti haram kılar."¹⁹

Bir başka rivayette ise "Müslümanların emirliğini üzerine alan, sonra onlar için çalışmayan ve onlara hayırseverlik etmeyen herhangi bir emir asla Müslümanlarla birlikte cennete giremez."²⁰

Açıklama

İnsanların dini kaideleri anlamaları hususunda hükümler bildiren İslam dini, toplumlara liderlik yapabilecek ideal bir liderin nasıl olduğunu da açıklamıştır.

İdeal bir lider her şeyden önce İslami ilim, fikir, ahlak ve hareket anlayışı bakımından diğer insanlardan daha üstün olup aynı zamanda dinin hareket metodunu da iyi bilmelidir. Bu özel-

¹⁸ İmam Ahmed, Müsned.

¹⁹ Müslim.

²⁰ Müslim.

likleri şahsında bulunduran Müslüman bir lider, savunduğu davanın menfaatini fertlerin menfaatinden üstün tutmalıdır. Yani sadece bu dava için var olmalıdır. Bundan dolayı İslam davasına tâbi olup onu savunan her ferdin de üzerine düşen görev ve sorumlulukları yerine getirmesi gerekir. Böylece dava, lider ve fert bütünlüğü içerisinde varlığını devam ettirir ve ulaşılacak istenen hedefe ulaşılır.

Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın kendisine liderlik verdiği Müslüman, Allah'a karşı sorumlu olduğunu hiçbir zaman unutmamalıdır. Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın, her hareketten dolayı kendisini mutlaka hesaba çekeceğini bilmelidir. Böyle bir sorumluluğu kendi nefsinde hissetmeyip insanları yönetme hususunda şahsî davranan bir lider, korkunç ve ürkütücü cehennem azabını hak edecektir.

İşte bu vasıfları şahsında bulundurup aksini yaptığında korkunç sona ulaşacağını bilen kimsedir ideal lider... Yoksa Allah'ın dinini bir tarafa bırakıp beşer fikrine dayalı kanunlar ve fikirler çerçevesinde delilsiz ve burhansız, insanları kendilerine bağlayıp şahsî çıkarları doğrultusunda gerek İslami bir görünüm altında gerekse gayri İslami bir şekilde yönlendirenler değildir ideal lider... Bunlar ancak sapkın davalarını insanlara dayatmaya çalışan, Allah düşmanı, yalancı, sapık, aynı zamanda kâfir olan ve ancak kendileri gibi sapık ve kâfirleri yönetebilen kimselerdir. Nitekim hesaba çekileceğine inanan bir liderin zulmetmesi ve haksızlık etmesi veya sorumluluklarını yerine getirmemesi nasıl düşünülebilir. Günümüz beşeri sistemlerinde olduğu gibi amirinin görmediği bir yerde her haltı işleyen kendisini ahirette hesaba çekecek bir güce ve yaratıcıya inanmayan bir kimse, inanan ve hesaba çekileceğine inanan kimse gibi olabilir mi?

Ebu Hureyre (*Radyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur:

"Yedi sınıf insan vardır ki Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) onları hiç bir gölgenin bulunmadığı günde Arş'ının gölgesinde gölgelelendirir:

- 1) Adaletle hükmeden devlet başkanı
- 2) Allah'a ibadetle büyüyen genç
- 3) Gönlü mescidlere bağlı bulunan kimse
- 4) Allah yolunda birbirini seven ve bu sevgi üzerine bir araya gelip yine bu sevgi üzerine birbirlerinden ayrılan iki mümin
- 5) Tenhada Allah'ı anıp gözlerinden yaşlar akan kimse
- 6) Asil ve güzel bir kadın kendisini zinaya davet ettiği halde "Ben Allah'tan korkarım" diyerek harama yanaşmayan kimse
- 7) Sağ elinin verdiği sol elinin dahi bilemeyeceği kadar verdiği sadakayı gizleyen kimse."²¹

²¹ Müttefekun Aleyh.

İki Kişi Gizli Konuşması

Abdullah b. Ömer (rhuma)'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur: "Üç kişinin bir arada bulunduğu yerde ikisi gizli konuşmasın!"²²

Açıklama

İşte şeriat budur... Kuşkusuz Rabbimiz insanların içinden geçeni de dile getirdiklerini de bilendir. İnsanların her halini bilen, duyan, gören bir Rabbin koymuş olduğu kanunlar, emirler ve yasaklar topluluğundan ibaret olduğu için İslam dini en mükemmel ve her şeyi kuşatmış bir dindir. Bu mükemmelliği yukarıdaki hadiste çok net bir şekilde görmekteyiz. İnsanların içinden geçeni bilmeyen birisi kanunlar koymuş olsa bu kadar ince detayı sizce düşünebilir mi? Asla...

İnsanların oluşturduğu sistemlerde bir kanunun çıkmasının üzerinden birkaç sene geçmeden o kanunun güncellenmesi veya yenilenmesi gündeme gelir. Bunun nedeni ise insanın acziyeti, zayıflığı ve kısır görüşüyle ileriye görememesidir. İnsanları yaratan, büyüten, gözetten, rızıklandıran, her şeyi en ince detayla bilen, diriltten ve öldürecek olan yalnızca Rabbimizdir.

Bir sistem düşünün ki, bir yerde üç kişi olsun ve bu üç kişiden iki kişi kendi aralarında fısıldaşsınlar. Bu durumda üçüncü kişi sizce neler düşünür? Tabii ki şeytan devreye girer ve "Bak senin hakkında fısıldaşıyorlar" ya da "Senin gıybetini yapıyorlar" diye vesvese vererek bu üçüncü kişiyi büyük bir fitnenin içine

atar. İşte şeriat böyle fitne ve yanlış anlaşılmalara mahal bırakmaz. Daha baştan fitne ve yanlış anlaşılma kapısını kapatarak, tarafların her birini tek tek gözetir ve fitneden uzak kalmalarını sağlar. Böylesi ince düşünceye sahip olan bir toplum; ahlakta, saygıda, sevgide ve birbirlerini gözetmede zirveye çıkar. Aynı Asr-ı Saadet'te olduğu gibi...

Hicab Hayattır

"Ey Peygamber! Zevcelerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına, dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle! Bu onların tanınıp eza edilmemelerine daha uygundur. Allah çok yargılayıcı, çok esirgeyicidir." (33 Ahzab/59)

"Onların bu yenilgilerinden önce de sonra da emir Allah'ındır. O gün müminler de Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir. Allah, dilediğine yardım eder ve galip kılar. O, mutlak güç sahibidir, çok esirgeyicidir." (30 Rum/4)

Ey iman edenler! Hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman Allah ve Rasûlüne uyun! Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Siz mutlaka onun huzurunda toplanacaksınız. Bir de öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz. Biliniz ki, Allah'ın azabı şiddetlidir. Hatırlayın ki bir zaman siz yeryüzünde aciz tannan bir toplum idiniz. İnsanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz da şükredesiniz diye Allah size yer yurt verdi, yardımıyla sizi destekledi ve size temizinden rızıklar verdi. Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik etmeyin! Sonra bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz. Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan sebebidir ve büyük mükâfat Allah'ın katındadır." (8 Enfal/24-28)

Açıklama

Şüphesiz İslam'ın bütün emir ve yasaklarında hayat vardır. Bir kişinin veya toplumun hayatında İslam yok ise o kişi veya o

²² Müttetekun Aleyh.

toplumda hayat yok demektir. Allah'ın emirlerinde hayat vardır. Hem bu dünyada hem de ahiret hayatında... Zira bir kimsenin hayatında şeriat yok ise cehennem hayatında ona hayat yoktur. Her yeri ateş, içeceği ve yiyeceği ateş olan bir yerde nasıl hayat olabilir ki?

İslam, kadına sahip çıkmış, cahiliye döneminde ve günümüzde olduğu gibi değersiz bir mal, erkeklerin arzularını tatmin etmek için kullanılan bir materyal olmaktan çıkarmış ve hak ettiği yere koymuş, değerini yükseltmiştir. Bu nedenle kadını güzelce giydirerek ve örterek erkeklerin nefsanî ve şeytani bakışlarından uzak tutmak istemiştir. Kadına yönelik emirlerin yerine getirildiği toplumlar yücelmeye, kalkınmaya ve değer kazanmaya başlar. Bir toplumda kadının değeri var ise o toplum değerlidir. İslam şeriatında kadın, günümüz cahiliye toplumlarında olduğu gibi değersiz bir hale getirilmez.

Kadının fitratından uzaklaştırılması, toplumun fitri özelliğinin bozulmasına neden olur. Mesela kadınlar erkeklerin yapması gereken işlerle görevlendirilmiş ve aile içindeki görevleri alt üst edilmişse o toplumun düzeni bozulmaya mahkûmdur. Rabbimiz (*Subhanehu ve Tealâ*) kadına büyük bir değer vermiş, onun aile içi işleri yerine getirerek hem mükemmel bir ailenin oluşumunda hem de çocukların anne sevgisi ve terbiyesiyle büyütilmesine ve ayrıca mükemmel bir toplumun oluşmasında katkıda bulunmasını hedeflemiştir. Bu emirlere önem vermeyen ve kulak ardı eden bir toplum, çökmeye ve rezil olmaya mahkûmdur.

Kuşkusuz her ilahi emirde izzet ve değer vardır. Kadının özgürlüğü ve değeri, İslam ve şeriattadır. Ne zaman diğer cahiliye adetlerine ve sistemlerine uyarsa günümüzde olduğu gibi değersiz bir hale gelir. Bazı kimseler bu söylediklerimize itiraz ederek "Günümüzde kadınlar değersiz değiller ki bilakis erkeklerle eşit haklara sahipler" diyebilir. Öyle mi... Peki niçin kadınlar fit-

ri özelliklerinin üzerlerinde sorumluluklara tâbi tutuluyorlar ve erkeklerin bile yapamadığı işlerde çalıştırılıyorlar. Neden kadınlar her bir ürün veya malın satışında sanki o ürünle birlikte satılıyor gibi takdim ediliyorlar. Neden dergi ve gazetelerin çok satması için kapaklarda boy boy resimleri yer alıyorlar. Neden resmi ve ruhsatlı bir şekilde genelevlerinde kiralık olarak erkeklerle sunuluyorlar? Neden değersiz bir eşya gibi basit meblağ karşılığı, ırz ve namuslarını her köşe başında satıyorlar? Neden... Neden... Neden...

İslam'da Esir

Bedir savaşı sona ermişti. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) esirlerin başlarındaki Müslümanlara, emanetlerine iyi davranmalarını, hiç birine eziyet etmemelerini bildirdi.

Müslümanlar Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in emri gereği esirlere oldukça iyi davrandılar. Hatta Medine'ye dönerken kendisine emanet edilen esirle hayvanına nöbetleşe binenler oldu. Her biri kendi yediğinden yedirdi. Esirler arasında bulunan Musab bin Umeyr (*Radıyallahu Anh*)'ın kardeşi, Ebu Aziz şahid olduklarını şöyle anlatmıştır: "Esirler Bedir'den Medine'ye götürüldüğünde ben Ensar'dan bir ailenin payına düşmüştüm. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) esirler hakkında tavsiyede bulunduğu için sabah akşam yemeklerinden bana da verirlerdi. Onlardan birisinin eline bir ekmek parçası geçse onu bana verir, ben de utandığımdan iade eder, almazdım. Fakat verdiğim kimse, ekmeğe dokunmadan bana tekrar verir ve yememi isterdi."²³

Açıklama

"Onlar, çok ihtiyaç duydukları halde yiyeceği yoksula, öksüze ve esire yedirirler." (76 İnsan/8)

İşte şeriat budur... İslam'ın, kendileri ile savaşmış, kardeşlerini öldürmüş veya yaralamış insanlara yaptığı ve yapılmasını

²³ Taberi, Tarihu-l Rasul ve-l Muluk; İbni Kesir, El-Bidaye ven-Nihaye.

emrettiği muamele budur. Acaba başka bir dinde veya yönetim şeklinde bunun bir örneği var mıdır? Bunun benzeri bir olaya insanlık tarihi boyunca İslam ve şeriat yönetiminin dışında başka bir yönetim döneminde rastlanıldı mı acaba? Nitekim elinizde bir yiyecek bulunsa da siz yanınızdaki esirlere verseniz olabilir. Fakat siz de açsınız ve yanınızdaki kişi sizin düşmanınız, birkaç gün önce sizi öldürmeye çalışmıştı. Subhanallah! İslam'daki bu anlayış ve inanç karşısında insanın mest olmaması mümkün mü? Bundan etkilenmemek söz konusu olabilir mi?

İşte ilahi bir dinin yetiştirmiş olduğu insanlar... Gelin bir de beşeri sistemlerin yetiştirmiş olduğu insanlara bir bakın! Ne göreceksiniz? Haksızlık, zulüm, adam kayırma, rüşvet, gasp, aşığılama, küçük görme, beğenmeme, cinayet ve sayamayacağımız alçaklıklar ve hainliklerden başka ne göreceksiniz?

Güvenilir Olmak

"Müslüman, Müslümanların elinden ve dilinden selamette kaldığı kimsedir."²⁴

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e "Müslümanların hangisi daha hayırlıdır?" diye sorulduğunda "Elinden ve dilinden Müslümanların emin olduğu kimse..."²⁵buyurdu.

Açıklama

Elinden ve dilinden emin olunan kimseden, daha başka ne zarar gelebilir ki? İşte şeriat, bu vasıf ve niteliklere sahip kimse-lerden oluşan toplumlar oluşturmayı hedefler. Şeriat insanoğlu-nun maddi ve manevi yönünü ele alır. Beşeri sistemler ise sade-ce maddi yönünü ele alırlar ve onu aciz ve zayıf akıllarıyla eğit-meye çalışır.

Müslümanların en hayırlısı, diğer Müslümanlara sözle veya fiille eziyet vermeyendir. Hadiste elin zikredilmesi işlerin genel-likle el ile yapılmasındandır. Zaten insanoğlu kötülük, haksızlık, eziyet veya zulmedeceğinde bunu, ya eliyle ya da diliyle gerçek-leştirir. Bir kimsenin elinden ve dilinden emin olunması, o kim-senin hemen hemen bütün haksızlık ve zulümlerinden emin olunması manasına gelmektedir. Bu tür bir izahat yani kısa bir-kaç kelime ile birçok şeyler ifade etme, Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e verilmiş bir özelliktir. Buna "Cevami'ul Kelim" denir. Yani kısa birkaç kelime ile çok şeyler ifade etme...

²⁴ Müslim.

²⁵ Buhari.

Gıybet ve Koğuculuk

Ebu Hureyre (*Radıyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Gıybet nedir bilir misi-niz?" buyurdu. Ashâb-ı Kiram:

— Allah ve Resulü daha iyi bilir.

— Kardeşini hoşlanmadığı bir şeyle anmandır.

— Ya Rasulallah! Eğer benim söylediğim şey o kimsede mevcut ise ne buyurursunuz?

— Söylediğin şey onda varsa, onu gıybet ettin demektir. Eğer onda yoksa böhlan etmiş olursun.²⁶

Açıklama

İşte şeriat budur... Kimsenin birbirine zulmetmesi ve hak-sızlık etmemesi ve arkasından konuşmaması için uyarılarda bu-lunur. Gıybet, bir kimsenin arkasından onun hoşlanmayacağı şeyleri söylemektir. Böhlan, yalan ve bâtil demektir. Bunun aslı bir kimsenin yüzüne karşı hatalarını, kötülüklerini ve bâtili söy-lemektir. Gıybet ile böhlanın ikisi de haram ise de şer'î bir mak-satla gıybet bazı durumlarda mübah olur.

Gıybet ve böhlanın olmadığı bir toplum düşünün! Herkesin birbirine saygı duyduğu, kimsenin başka bir kimsenin arkasın-dan konuşmadığı, ayıplarını örtmeye ve kapatmaya çalıştığı bir toplum... Subhanallah! Allah'ın sistemi ne kadar da güzel ve mükemmeldir. Bu mükemmel sistemi terk eden ve yüz çeviren-ler kadar akılsız bir topluluk var mıdır acaba?

Peygamber (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Dünyada bir kul, başka bir kulun günahını örterse, Allah da kıyamet gününde onun günahını örter"²⁷ buyurmuştur.

Kadı İyâz'ın beyanına göre hadisin iki vechi vardır. Birinci vechе göre Allah, dünyada günahını örtbas ettiği kulunun kusur

²⁶ Müslim.

²⁷ Müslim.

ve günahlarını mahşerde de gizler. Ve mahşer halkı onu bilmezler. İkinci veche göre o suçtan dolayı kulunu hesaba çekmekten ve suçu söylemekten vazgeçer. Kadı İyâz birinci görüşü daha muvafık görmüştür.

Eşit Hak ve Hukuk

Hiz. Aişe (rha)'dan rivayet edildiğine göre Mahzum oğullarının eşrafından bir kadın hırsızlık yapmıştı. Kureyşliler "Bu kadının cezadan affını Rasulullah'a kim arz edebilir?" diyorlardı ve hiç kimse Rasulullah'a söylemeye cesaret edemiyordu. Nihayet Usame bin Zeyd cesaretlenerek söyledi. Bunun üzerine Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurdu:

"İsrail oğulları kendi aralarında zengin ve mevki sahibi birisi hırsızlık yaptığında onun elini kesmezler, fakat güçsüz ve zayıf birisi hırsızlık yaptığında onun elini keserlerdi. Emin olun ki şayet kızım Fatıma hırsızlık yapsaydı, onun da elini keserdim"²⁸

Açıklama

Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın mükemmel yasalarının en önemli özelliklerinden birisi de toplumlarda düzeni ve adaleti sağlayan yegâne hukuk sistemini kurmasıdır. İsmi ve zamanı ne olursa olsun, hangi şahıs veya kurum tarafından ortaya konulursa konulsun diğer tüm hukuk sistemlerinin gerek metinlerinde ve gerekse uygulamalarında mutlaka eksiklik, düzensizlik, eşitsizlik bulunacak ve her an suistimallere, iltimaslara, kayırmalara ve dolayısıyla zulme açık bir kapı bırakacaktır.

Günümüz toplumlarına ve tarihe şöyle bir baktığımızda, beşeri kaynaklı sistemlerle idare edilen her toplumda bu özelliği görmekteyiz. Düzeni sağlamaktan aciz olan, eksiklik ve batıllık vasfını üzerinden asla atamayan beşeri kanunlar bir de bu ka-

nunların tatbikçileri tarafından keyfi tasarruflara tabi tutulup, suistimal ve iltimaslara alet edilince, hukuk sisteminin ana hedefi olan toplumu ıslah amacından tamamen uzaklaşmaktadır. Hatta bunun aksine toplumu ifsad edici, toplum fertleri arasında zulme, ayrılıklara, sınıflaşmalara sebebiyet verici bir mahiyet kazanır.

Beşeri kanunlar tarafından yönetilen toplumlarda yürürlüğe konan yasa ve anayasaların belli zaman aralıklarıyla değiştirilmesinin, ekleme, çıkarma veya düzeltmeler yapılmasının ana sebebi de budur. Beşeri sistemlerin eksik ve hatalı oluşu zulüm ve iltimasları bünyesinde barındırması ve bunlardan dolayı ortaya çıkan çarpıklıklar, zamanla o kanunların tahakkümü altında ezilen halkları rahatsız etmeye başlar. Bunu gören iktidar sahipleri ya halkın öfke ve düşmanlığını göze alır ve kendi çıkarlarına uygun olan yasaları uygulamaya devam ederler ki saltanat ve iktidarlarını asla kaybetmek istemeyen sahte ilahlar ve rabler, bunu katiyen göze alamaz. Bunun yerine halkın gazabını belli bir süre de olsa önleyici tedbirler alırlar, yasalarda değişiklik veya eklemeler yaparlar. Oysa yeni kanunların da öncekilerden farkı yoktur. Nitekim aynı olaylar sürekli tekrerrür eder.

Akletmeyen ve akletmeyi yasaklayan bağnaz ve gerici beyinler, kanun değişikliklerini mükemmele doğru gidiş diye adlandırır. Oysa her kanun değişikliğinde halkı uyutmak, suistimallerini, iltimaslarını ve zulümlerini halka sezdirmemek için daha ince, daha dakik planlar uygulanır. Beşeri kanunların asıl yüzü, işte budur...

Allah'ın yasaları ise noksanlık ve çarpıklıklardan münezzehtir. Zira bu ilahi yasalar nazarında, mevki veya şöhreti, cinsi veya ırkı, maddi veya sosyal konumu ne olursa olsun hatta İslam inancında bir insanın ulaşabileceği en yüce mevkiideki insanın yani Peygamberin en yakın akrabası dahi olsa herkes eşittir ve sahip olduğu dünyevi değerler, suçunun sabit olması halinde

²⁸ Müttetekun Aleyh.

onu cezadan kurtaramaz. Bu konudaki iltimas, suiistimal veya verilecek ödünler zulümdür, dalalettir ve sapıklıktır. İşte İslam ceza hukukunda adalet anlayışının temelini bu özellik oluşturur.

Tarihte veya günümüzde İslam adıyla ortaya çıkan ve İslam'ın mükemmel hukuk sistemini şahsi ihtiraslarına alet etmek için zulme, iltimaslara, haksızlıklara dayalı uygulamalarını (İslam kendilerini reddettiği halde) İslam etiketiyle gizlemek isteyenler, İslam'ın adalet anlayışını kavramada ya da açıklamada asla örnek getirilemezler.

İşte şeriat budur... Kimseyi ayırt etmez ve kollamaz. Herkes adaletin ve hukukun karşısında eşittir. Bu kimse ister bir peygamber kızı ister başka birisi olsun fark etmez...

İşte şeriat ve adaleti budur. Bazı insanların korkmuş oldukları şeriatın aslı budur. Yeryüzünde böyle bir adalet sistemi ancak ve ancak şeriatın koymuş olduğu kurallarla ve İslam akidesinin yerleşmesi, İslam ahlakının oluşmasıyla gerçekleşebilir. Aksi takdirde yeryüzü insanları her zaman zulüm ve haksızlığa maruz kalacaklar ve ilelebet bu böylece devam edecektir.

Üstünlük ve Liyakat

Ömer (*Radıyallahu Anh*) bir keresinde Medine kadınlarından bazılarına elbise dağıtmıştı da iyi bir elbise ortada kalmıştı. Yanında bulunan bazı kimseler:

"Ey müminlerin emiri! Şunu da Rasulullah'ın yanınızdaki torununa verseniz" demişler ve Ali'nin kızı Ümmü Gülsüm'ü (Hz. Ömer'in zevcesidir) kastetmişlerdi. Ömer (*Radıyallahu Anh*)'de:

"Bu elbiseye Ümmi Selit²⁹ daha layıktır. Çünkü Ümmi Selit Uhud günü su kaplarını yüklenir bize su taşırdı"³⁰ demiştir.

²⁹ Ümmü Selit, hicretten sonra Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e beyat eden Ensar hanımlarındandır.

³⁰ Buhari.

Açıklama

İşte şeriatın insanları değerlendirmesi ve liyakat sahibini ödüllendirmesi böyledir. Bir yöneticinin kızı ve en yakını olmasına rağmen ona karşı asla bir yakınlık duymamış ve ona torpil geçmemiştir. Nitekim İslam'ın insanlara vermiş olduğu değerleri, müminler de verir ve ona göre insanları kayırır. İnsanlar, insan olma vasfıyla birbirlerine eşittir. Kimi insanı diğerlerine göre üstün ve şerefli kılan yegâne sebep, Allah korkusu ve kişinin Allah'a olan yakınlığıdır. Ne maddi üstünlükler ne nesebi farklılıklar ne şan-şöhret ne de soy-sop Allah katında ve müminler nezdinde bir üstünlük sebebi değildir. Zira nice zengin, meşhur veya babası, dedesi faziletli insanlar vardır ki Allah katında hiçbir değer ifade etmezler. Ömer (*Radıyallahu Anh*) de bu nedenle elbiseyi Rasulullah'ın torununa değil de, Ümmü Selit'e vermiştir. Ümmü Gülsüm Rasulullah'ın torunu olan salih bir mümine idi. Fakat Ümmü Selit'in cihada katılmak ve mücahidlere yardımcı olmak gibi bir üstünlüğü vardı. Ümmü Selit'in takvasından kaynaklanan bu üstünlük, Ümmü Gülsüm'ün Rasulullah'ın torunu olma gibi nesebi olan üstünlüğünden daha faziletlidir.

Celeb Malını Karşılamayın!

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) pazara gelmeden malların karşılanmasını yasaklamış ve şöyle buyurmuştur:

"Celeb malı karşılamayın! Kim karşılar da ondan bir şey satın alırsa, sahibi pazara geldiği vakit seçenek içindedir; isterse malını satar, istemezse satmaz."

Hadisin "Binek gelenleri karşılamayın!", "Celeb malı karşılamayın!", "Satılık malları karşılamayın" ve "Pazarı karşılamayın!" şeklinde değişik rivayetleri vardır. Ancak tüm rivayetlerde mana birdir.

Açıklama

Celeb, satmak için getirilen mala denir. Bu rivayetler, dışarıdan pazara getirilen malları pazaryerine gelmeden karşılayıp

satın almanın haram kılındığına delildir. İşte İslam böyle hassas bir düşünceye sahiptir. İnsan hayatının tümünü kuşatıcı kanunlar ve yasaklar getirmiştir.

Âlimler bu nehyin hikmetinin mal getirenlerin aldanmaktan korunması olduğunu söylemişlerdir.

Şeriat, insanların maslahatını gözetir. Maslahat da bir kişiyi topluma değil, toplumu bir kişiye tercih etmeyi gerektirir. Köylü malını kendi sattığı takdirde o malı bütün pazar halkı ucuz alacak ve bu surette bütün belde halkı faydalanacağı için şeriat, belde halkının maslahatını birkaç tüccarın maslahatından üstün tutmuştur. Çünkü köylünün malını çarşıya girmeden önce satın alan kimse kazanç elde edecek ve aynı zaman da şehre gelen mallar yüksek fiyattan satılarak şehirli zarar görecektir.

Hangi sistemde böyle hassas ve ince bir düşünce vardır? Hem köylünün hem de şehirlinin çıkarlarını düşünen ve zarar görmemesi için kurallar koyan bir sistem... İşte insanların çıkarlarının tümüyle korunması, gözetilmesi, zarara uğramaması ve her yönüyle düşünülmesi şeriatın öngördüğü ve emrettiği bir düşünce sistemidir.

Ben Nuşirevan'dan Daha Âdilim

Hız. Ömer ve Sa'd ibni Ebî Vakkas, İran'a at satmaya gitmişlerdi. İran'a vardıkları zaman şehrin girişinde cirit oynayan bir kısım genç görüp seyre daldılar. Bir ara yabancıların kendilerini seyretmekte olduğunu farkına varan gençlerden birisi yanlarına gelip "Bedeviler" gibi sözlerle hakaret ettikten sonra, satmak için getirdikleri ve üzerine bindikleri Arap atlarını zorla ellerinden aldı. Hız. Ömer ve Sa'd ibni Ebî Vakkas ticaret maksadıyla geldikleri şehre kederli ve hüznü bir vaziyette girdiler. Yanlarında yiyecek bir şeyleri olmadığı gibi paraları da kalmamıştı. Aç-susuz akşam olmasını beklediler. Akşam olunca da bir hana vardılar. Kapıdan girer girmez hancı, misafirlerinin yabancı olduğunu ve üzüntülü olduklarını anladı. Neden üzüntülü olduk-

larını sordu. Hız. Ömer daha üzüntülü görünüyordu ve hiç konuşmadı. Sa'd ibni Ebî Vakkas ise başından geçenleri hancıya anlattı. Hancı misafirlerini dinledikten sonra:

— Siz kederlenmeyin, bizim hükümdarımız son derece âdildir. Ya atlarınızı buldurur yahut bedelini tazmin eder. Sizin anlattığınıza göre elinizden atları alan hükümdarın kendi oğludur. Ama o mutlaka bu meseleyi halleder, diyerek teselli verdikten sonra:

— Her sabah hükümdarımız pazaryerinde halkın önünden geçer ve halk ona dert ve dileklerini bildirirler. O da ne gerekiyorsa hemen yapar. Siz sabahleyin pazaryerine gidin vaziyeti anlatın, dedi.

Hız. Ömer ve Sa'd ibni Ebî Vakkas pazaryerine çıkıp hükümdarı beklemeye başladılar. Biraz sonra hükümdar yanında tercümanları olduğu halde geldi. Herkes derdini açıkça söylüyor hükümdar da gerekeni yapıyor veya yapılmasını emrediyordu. Sıra Hız. Ömer ve Sa'd ibni Ebî Vakkas'a geldi. Onlar da başlarından geçenleri anlattılar, atlarının bulunup geri verilmesini istediler.

Hükümdar bunları dinleyince yüzü çok asıldı ve üzüntülü olduğu her halinden belli oldu. Bir kese altın verdi ve atlarının da bulunacağını söyledi. Hükümdar tercüman vasıtası ile konuşuyordu, tercüman ise atı alanların hükümdarın oğlu olduğunu söylememişti. Hız. Ömer ve Sa'd ibni Ebî Vakkas yine akşam kaldıkları hana geldiler. Bu sefer yanlarında paraları da vardı, kırımları da toktu. Hancının parasını verdiler, o gece de orada kalıp sabahleyin yola çıkmayı düşünüyorlardı. Hancı ne olduğunu sordu. Onlar hükümdarla görüştiklerini ve atları bulacağına dair söz verdiğini söylediler. Hancı birden öfkelenildi ve "Demek kendi oğlu olduğu zaman iş değişiyor" dedi. Sabah oldu bu sefer hükümdarın karşısına hancı çıkıp "Hükümdarım, suçu işleyen başkası olur ceza verirler de, sizin oğlunuz olursa cezasız kalır

öyle mi?" dedi. Nuşirevan bunu duyunca rengi değişti ve çok sinirli olduğu halde "At sahipleri yarın şehri terk etsinler. Fakat biri şehrin kuzey, diğeri ise güney kapısından çıksın" dedi. Sabah oldu Hz. Ömer ve Sa'd ibni Ebî Vakkas, atların değerinden fazla bir parayla şehri terk ediyorlardı. Bir de ne görsünler, şehrin bir kapısına atı alan genç, diğeri kapısına ise hükümdara ek-sik bilgi veren tercüman asılmış... Fakat ne yazık ki, adaletiyle meşhur bu hükümdara iman nasip olmamıştır. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in iman etmeden ölmesine teessüf ettiği kimseler arasında yer almaktadır...

Aradan uzun zaman geçti... Hz. Ömer halife, Sa'd ibni Ebî Vakkas ise Mısır valisi oldu. Mısır'ı İslâmlaştırma ameliyesinde bir de cami yapılacaktı. Bu camiye en müsait yer ise bir Yahudi'nin arazisi idi. Mısır Valisi, Yahudi'nin arazisi üzerine cami yapımına başladı. Yahudi çaresiz bir şekilde düşünürken Müslümanlardan bir zat "Nedir senin bu halin?" diye sordu. Yahudi "Bir evim vardı, başka bir şeyim yoktu. Vali şimdi oraya cami yapıyor. Ben de yapabilirim? Şimdi açıkta kaldım" dedi. Müslüman ona "Sen Medine'ye git! Orada Halife Ömer vardır. Derdini ona anlat! Senin derdine mutlaka bir çare bulur" dedi. Yahudi daha İslâmiyet'in nasıl bir din olduğunu bilmiyordu. Medine'ye vardı. Halife'yi sordu, bahçede olduğunu söylediler. Gitti bahçeyi buldu. Baktı ki, orada bir adam çalışıyor. Yanına yaklaşıp "Ben Halife Ömer'le görüşmek istiyorum" dedi. Ona göre hükümdarın tarlada ne işi vardı. Karşısındaki adam "Derdini anlat! Ömer benim" dedi. Yahudi derdini anlatıp bir çare bulunmasını söyleyince Hz. Ömer, öfkeli bir şekilde bir kemiğin üzerine bir şeyler yazıp adama verdi ve "Götür bunu valiye ver" dedi. Yahudi bu yazışmadan pek bir şey anlamamıştı. Bundan bir şey çıkmaz, diyordu kendi kendine...

Mısır'a gelip kemiği Sa'd ibni Ebî Vakkas'a verince, vali çok korkmuştu. Hemen evi eskisinden daha güzel bir şekilde tamir

etti ve Yahudi'ye verdi. Hem de memnun etmek için bir miktar yardımında bulundu. Hazreti Ömer'in gönderdiği kemiğin üzerinde sadece şu cümle yazılıydı:

"Ben, Nuşirevan'dan daha âdilim!"

Açıklama

Kuşkusuz insanı yaratan, ona hayat veren ve imtihan için yeryüzüne indiren Rabbimiz, her şeyi en iyi bilendir. Nitekim insanların arasındaki anlaşmazlıkları ve çözüm yollarını da en iyi ve en mükemmel şekilde elçileri ve melekleri vasıtasıyla insanlara bildiren Rabbimizdir. Ona teslim olan adaletli olur. Ona inanan felah bulur. Ona kul olup itaat eden iki cihanda saadet bulur. Bu nedenledir ki insanoğlu her ne derece adaletli olursa olsun hiçbir zaman Yaradan'ın adaletine sahip olması mümkün değildir. Zira ilahi bir adalet, aciz, basit, küçük ve değersiz bir insanın belirlemiş olduğu adalete kesinlikle benzemez. Nitekim birisi Yaradan diğeri ise yaratılandır. Hiç yaratanla yaratılan bir olur mu? Ölecek ve fani olacakla, sonsuz bir hayat sürecek ve hiç ölmeyecek olan bir olur mu?

Allah'ın İhsan Ettiği Gibi Sen de İhsan Et!

Ebu Ya'la Şeddad bin Evs (*Radıyallahu Anh*), Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) her şeyde ihsanı, iyi ve güzel yapmayı emretmiştir. Öyle ki, öldürürken bile güzel öldürün. Hayvan keserken güzel kesin. Her biriniz bıçağını iyice bilesin de kestiği hayvanı rahatlatın, eziyet etmesin."³¹

Açıklama

İşte şeriat budur... Müslüman'ın yaptığı her işi güzel ve yerli yerince yapması gerekir. Bu meyanda öldürme ve kesme işlerinin dahi iyi yapılması emir buyrulmaktadır. Öldürme emri hayvandan başka, kısas ve hadd-i şer'i gibi insana ait öldürmele- re de şamildir. Binâenaleyh bunlarda da hadd-i tecavüz etmeden en güzel şekilde hareket etmek gerekir. Ölecek kimseyi acı çek- tirmeden birden bire öldürmeli, kesilecek insan veya hayvana eziyet vermemek için kılıç ve bıçağı keskinlemeli, kesilecek hay- vana bıçağı göstermemelidir. Hayvanlar birkaç tane ise birbirle- rine karşı kesilmemeli ve kesilecek yere sürüklenerek götürül- memelidir.

İslam kesinlikle "Bu hayvandır nasıl öldürürseniz öldürün veya nasıl keserseniz kesin!" dememiştir. Bu konuyu dahi ele alarak İslam'daki şefkat ve merhameti anlatmıştır. Siz böyle mükemmel bir sistem hayal edebiliyor musunuz? Hayvanların dahi kesiminde nasıl bir metod uygulanacağını, ne şekilde ve hangi aletle kesileceğini bildiren bir sistem gördünüz mü?

³¹ Müslim.

Rabbimiz (*Subhanehu ve Tealâ*) şöyle buyurmuştur:

"Allahın sana ihsan ettiği gibi sen de ihsan et!" (28 Kasas/77)

Hassas Düşünce ve Uyarı

İbn-i Ömer (rhuma)'dan şöyle dediği rivayet olunmuştur:

"Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*), içimizden biri kişi bir mal satın almak istediği zaman, bir diğerrinin aynı malı alma- ya kalkışmasını yasakladı. Yine, bir müminin nişanlanmaya talip olduğu kadına, o vazgeçinceye veya izin verinceye kadar başka bir müminin talip olmasını yasakladı."³²

Açıklama

İslam dini, sadece kul ile Rabbi arasındaki ilişkileri düzen-leyen bir sistem değildir. Bilakis bu din, hayatın her yönünü dü-zenleyici emirler bildiren kanunlar bütünüdür. Nitekim bu ha- diste de müminler arasında, ticaret ve nikâh olaylarını düzenle- yen bazı hükümler bildiriliyor. İşte şeriat, meseleleri böyle ele alır ve kimseye zulüm edilmemesi konusunda oldukça hassas davranır. Siz bu anlayışı başka bir sistemde asla bulamazsınız. Siz, bir sistemin iki kişi arasındaki evlilik taleplerini ele aldığını ve bunu düzenlediğini gördünüz mü? Nitekim yüce İslam dini hayatın her alanına ve her meseleye müdahale etmiş, emirler ve tavsiyelerde bulunmuştur.

Bu hadisi şerifte insanların ihtiyaç duydukları iki mesele ele alınmış, hassas bir şekilde değerlendirilerek kimsenin kırılma- ması, üzülmemesi için uyarılarda bulunulmuştur. İlk talip olan mümin vazgeçinceye veya izin verinceye kadar, onun satın al- maya niyetlendiği bir malı satın almamak veya nikâhlamak iste- diği bir kadına talip olmamak...

İşte bu ve bunun benzeri diğer hükümler, İslam toplumun- daki düzeni sağlayan, müminler arasında kin, nefret ve düşman-

³² Müttetekun Aleyh.

lık gibi kötü hislerin doğmasını engelleyen mükemmel kanunlardır.

Ölçü ve Değer

Bir gün Ebu Leheb, Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e "Ben iman edersem bana ne var?" diye sormuş "Bütün müminlere ne varsa sana da o var" cevabını alınca "Beni başkalarıyla eşit tutan din olmaz olsun" diyerek inkârında diretmiştir.

Açıklama

Şüphesiz İslam dininde, insanların dünya ve ahiretteki değerleri ancak takva iledir. Birbirlerine üstünlüğü yine takva iledir. İslam dininin ölçü değerleri, şirk ve haksızlıkla dolu, İslami olmayan toplumlardaki gibi zenginlik, makam, mevki, soy, nesep, güç ve otorite değildir. Nitekim zengin ile fakir aynı muameleye tâbidirler ve eşit haklara sahiptirler. Makam ve mevki sahibi bir kimse, halkın en alt düzeyindeki mevkiye sahip olanla eşittir.

Müslümanların ahiretteki muameleleri de dünyadaki sahip oldukları mal, mülk, makam, mevki, soy sop ve dünyadaki insanların yanında olan değer ölçülerinden farklıdır. Tevhid dininde değer ve ölçüler, ancak Tevhid edilmeye layık olan yüce Rabbimiz tarafından belirlenir. Onun dışında hiç kimse emre-demez, yasaklar veya ölçüler koyamaz. Hâlbuki insanların oluşturmuş olduğu şirk dininde ise onlarca görüş, değer yargısı ve ölçüler vardır.

Yıllar geçmiş, zulüm ve eziyetler sona ermiş, Mekke fethe-dilmiş ve Mekkelilerin önde gelen zengin, makam ve mevki sahibi müşriklerinin hepsi Müslüman olmuştu. Bir gün Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*)'ın kapısında Kureyş'in ileri gelenlerinden bir gurupla birlikte, cahiliye döneminde hor görülen Bilal, Suheyb ve Ammar da beklemekteyken, Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*) önce Kureyş'in eski kölelerini içeri almış ve Ebu Süfyan "Şu feleğin işine bakın! Dün neydi, bugün ne oldu?" diyerek İslam'ın değer

ölçülerini beyan etmişti.

Hz. Ömer (*Radıyallahu Anh*) zamanında hac esnasında mü-minlerden birinin ayağına basması üzerine tokat atan Gassan prenslerinden yeni Müslüman olmuş biri kendisine halifenin kı-sas uygulayacağını söylemesi üzerine "Prensle, prens olmayan arasında ayırım gözetmeyen İslam'ı" sindiremeyip Bizans'a kaçmıştı.

Şahitler

Hız. Ali (*Radıyallahu Anh*) ile bir zimmî (gayr-i Müslim) arasında ihtilâf vuku bulur. O sırada Ali (*Radıyallahu Anh*) Halife'dir. Meselenin açıklığa kavuşması için Ali (*Radıyallahu Anh*) ile gayr-i Müslim şehrin kadısı Şureyh (*Radıyallahu Anh*)'ın huzuruna varırlar. Kadı Şureyh Hız. Ali'den iddiasını ispat için delil getirmesini isteyince Hız. Ali oğlu Hasan (*Radıyallahu Anh*) ile hizmetçisi Kanber'i şahit olarak gösterir. Kadı Şureyh, Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in "Çocuğun, babası için şehâdetinin kabul edilmeyeceğini" beyan buyurmasından dolayı Hız. Hasan'ın, şahid olamayacağını, velâ ve hizmet sebebiyle Kanber'in de şahitliğini kabul edemeyeceğini, başka şahid getirmesini" münasip bir lisanla izah eder. Hız. Ali başka şahidi bulunmadığı için Hasan'ın âdil ve yüksek seciyeli bir kimse olduğunu, herhâlûkarda doğruyu söyleyeceğini, bu hususların dikkate alınarak şahitliğinin kabulünü tekrar ister. Ama Kadı Şureyh kabul etmez. Bunun üzerine Ali (*Radıyallahu Anh*) Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in: "Hasan ve Hüseyin cennet ehlinin gençlerinin efendileridirler" hadisini hatırlatır. Kadı Şureyh (*Radıyallahu Anh*): "Evet! Peygamberimiz Efendimizin (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) onlar hakkındaki övücü sözlerine vâkıfım. Fakat yine sen başka bir şahid getir" diyerek kararında ısrar eder.

Açıklama

Dikkat edilirse Hız. Ali (*Radıyallahu Anh*) bu sırada İslâm devletin lideridir. Mahkemede hasmı olan kimse ise bir gayr-i

Müslim'dir! Fakat Kadı Şureyh'e göre birbirinden hak talebinde bulunan iki insan söz konusudur. Hiçbir ayırım ve farklılık gözetmeksizin aralarındaki anlaşmazlık hakkında çözüm yolu üretmeye çalışır. İşte şeriat budur... Kimsenin başka bir kimseye üstünlüğü yoktur. Makam ve mevki yönünden hasımlar farklı makamlarda dahi olsa hiçbir fark yoktur. İslam adaleti herkesi eşit seviyede tutar. Nitekim bu bir halife de olsa aynıdır, bir köle de olsa aynı... Günümüz sistemlerindeki gibi dokunulmazlık, rüşvet, makam ve mevki ya da maddenin gücü İslam'da sökmez.

Ehil Kimse

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "İdaresi altında bulunan Müslümanlardan daha ehliyetlisi bulunduğu halde başkasına vazife veren; Allah'a, Rasulüne ve İslâm milletine ihanet etmiş olur" buyurmuştur.

Açıklama

Günümüzde bir kimsenin görev alması torpilli olmasına veya belli bir bilgiye sahip olmasına bağlıdır. Bunun dışında başka bir vasıf ve özellik aranmaz. Oysa önemli mevkilere gelenlerin, sorumlulukları ve taşıyacakları yükleri oldukça ağırdır. Bu nedenle İslam, bu tür insanların seçiminde belirli özellikler koymuş ve ona göre değerlendirmiştir.

İslâm uleması "Müslümanların en kuvvetlisi, en bilgisi, en sabırlısı ve en muttakisi, kadılık görevine getirilmelidir" hükmünde ittifak etmiştir. Elbette bu göreve insanlar talip olacaktır. Hanefi Fukahası, Kadılık görevi bakımından insanları beş kısımda mütalaa etmiştir:

Birincisi: Bir kimsenin Kadılığa kendisinden daha ehil birisi bulunmadığı zaman Kadılık vazifesini ifâ etmesi farzdır.

İkincisi: Kadılığa ehil birçok kimse bulunduğu halde bunlardan birisinin bu göreve daha ehil olması halinde, kadılığı o şahsın ifa etmesi müstehaptır.

Üçüncüsü: İslâm cemaatinde kişi, liyakat ve salâhiyet ba-

kımından kendisine müsavi kişilerin bulunması halinde kadılık görevini alıp-almamak hususunda muhayyerdır. Dilerse kabul eder, dilerse etmez.

Dördüncüsü: Bir kimsenin kadılığa ehil olduğu halde, cemaatte kendisinden daha ehil ve muttaki kimseler bulunursa bu kimsenin kadılık makamını işgal etmesi mekruhtur.

Beşincisi: Kendi nefsinin acizliğini, insafının azlığını ve hevâsına uyduğunu (bu durumunu başkalarının bilmediğini) bilen bir kimsenin Kadılık yapması haramdır.

Dikkat edilirse burada kadılık görevini düşünen insanlara, bazı ölçüler hatırlatılmıştır. İşte İslam insanların seçiminde ve bir göreve getirilmesinde böyle hassas davranır ve meseleleri değerlendirir.

Kıyas

Hiz. Ömer (*Radiyallahu Anh*) bir mektup yazarak Vali ve Amillerin hac mevsiminde toplanmalarını emreder. Bütün görevlilerin ve insanların birarada olduğu sırada hutbe'ye çıkar ve "Ey insanlar! Ben řu memurlarımı ancak sizin için iyilik önderleri, hak müdafileri olarak gönderiyorum. Asla ve kat'a sizi dövmeleri, öldürmeleri ve haksız yere mallarınızı almaları için göndermiyorum. İçinizden kimin bu valilerden birisinde alacağı varsa kalksın söylesin!" buyurur. Hazır bulunan cemaatten sadece bir adam kalkar ve: "Ey müminlerin emiri! Senin memurun bana haksız olarak yüz kırbaç vurdu" der. Bunun üzerine Hiz. Ömer (*Radiyallahu Anh*) o valiye dönerek "Demek ona yüz kırbaç vurdun ha!" buyurur. Sonra hak isteyene hitaben "Kalk kıyas yap! Hakkını al" emrini verir. Bunun üzerine Amr b. As ayağa kalkarak Hiz. Ömer'e yaklaşır ve "Ey Müminlerin Emiri! Eğer sen memurların hakkında bu kapıyı açarsan bu onlara çok ağır gelir. Senden sonra da bir adet halini alır" diyerek endişesini beyan eder. Hiz. Ömer (*Radiyallahu Anh*): "Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in kendi nefesine kıyas yaptığını gördüğüm halde ben, valiye mi kısassız bırakacağım? Ey hak sahibi kalk ve hakkını al" diyerek haklının daima kuvvetli olduğunu ortaya koyar.

Ayrıca Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in: "Mutlaka hakları sahiplerine ödeyeceksiniz. Hatta boynuzsuz koyun, boynuzlu koyuna kıyas yapacaktır" buyurduğu da bilinmektedir.

Açıklama

"Hak sahibi, daima kuvvetlidir" düsturu İslâm'ın temel düsturudur. Bunun dışında başka bir düstur gözetmez. İslam ilahi bir din olduğu için çözümleri de daima ilahidir. Yani onun göndermiş olduğu kitap olan Kuran ve Elçilerinin getirmiş oldu-

đu hükümlerden oluşmaktadır. İslam'ın gözetmiş olduğu bir diğer mesele ise tamamen Rabbimizin rızasıdır. Zira müminin yasantısı da, ölümü de, ibadetleri de Allah içindir.

"De ki: Namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm, âlemlerin Rabbi Allah içindir." (6 Enam/162)

Sadaka Çeşitleri

Ebu Hureyre (*Radiyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur: "İnsanın her bir eklemi için her gün bir sadaka vermek gerekir: İki kişinin arasını bulman (haklarında adaletle hükmetmen) bir sadakadır. Bir kimseye bineğine binerken yardımcı olman veya yükünü hayvanına yüklemesine yardım etmen bir sadakadır. Güzel bir söz söylemek sadakadır. Namaza giderken attığın her adım bir sadakadır. Gelip geçenleri rahatsız eden bir şeyi yoldan alıp atman bir sadakadır."³³

Açıklama

Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) insanı mükemmel şekilde yaratmıştır. Bu mükemmelliği, mafsal dediğimiz eklemlerde görmek mümkündür. Eklemler sayesinde insan her türlü hareketi kolayca yapar. Tutar kaldırır, alır götürür, yatar, kalkar, eğilir veya doğrulur. Yaşlılıkla birlikte hareketlerin azalması, eklem yerlerinde kireçlenme başlaması sonucu insanların ne büyük sıkıntıları çektiği bilinmektedir. Eklemlerin iyi çalışmasının büyük bir nimet olduğu o zaman daha iyi anlaşılmaktadır.

İnsanoğlunun kendisine verilen her nimet için sayısız şükür borcu vardır. Şükürün en makbulü, verilen nimetin cinsiyle yapılandır. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*), kemiklerimizi eklem şeklinde yarattığı için her bir eklemden dolayı Allah'a şükür borçlu olduğumuzu belirtiyor ve bu şükürün, her eklem için her gün bir sadaka vermekle ödenebileceğini açıklıyor. Diğer bir

³³ Buhari, Müslim, Ebu Davud.

söyleyişle eklemlerimizi Cenabı Hakk'ın ve O'nun kullarının hizmetinde kullanmakla görevli olduğumuzu ifade buyuruyor.

Hadisimizde beş sadaka şeklinden bahsedilmektedir:

Birincisi; Birbirine küsen iki kişinin arasını bulmak ve onlar hakkında adaletli davranmak.

İnsanlar arasındaki anlaşmazlığın çeşitli sebepleri vardır. Bir menfaatin zedelenmesi veya bir davranışın yanlış anlaşılması, çoğu zaman dargınlığa yol açar. Araları bozulan kimselerin yakınlarına bu durumlarda önemli bir görev düşer. Derhal onlarla temasa geçerek anlaşmazlığa yol açan sebepleri bulmak, daha sonra da iki tarafın düşünce tarzlarını ve kaprislerini dikkate alarak barışmalarını sağlamaktır. Onları yeniden kaynaştırırken son derece anlayışlı ve âdil davranmak, küsüp darılma bahânelerini azaltmak gerekir. Bunun için de herkese hatasını uygun ifadelerle söylemek icap eder.

İkincisi; Rahatsızlığı sebebiyle arabasına, atına veya eşeğine binemeyen kimselere yardımcı olmak, eşyasını arabaya yükleyemeyen veya bir yere taşıyamayan insanlara yardım etmektir.

Üçüncüsü; İnsanlara güzel, tatlı ve yumuşak sözler söylemektir.

Dördüncüsü; Namaza yürüyerek gidip gelmektir. Zira her bir adımda sevap vardır. Mesafenin uzun olması ve çok adım atılması demek daha çok sevap ve ecir demektir.

Beşincisi; Gelip geçenleri rahatsız edecek her şeyi yoldan kaldırmaktır. Yolda yürüyen insanlara veya vasıtalara zarar veren, onları sıkıntıya sokan taş, odun parçası, diken, çöp gibi şeyler insanlara sıkıntı veren şeylerden bir kısımır.

Demek oluyor ki Müslüman için iyi niyetle yaptığı her hareket bir sadaka sayılmakta ve karşılığı ödenmektedir. Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur:

"Subhanallah demek bir sadakadır. Elhamdülillah demek

bir sadakadır. Lâ ilâhe illallah demek bir sadakadır. "*Allahu Ekber*" demek bir sadakadır. İyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak bir sadakadır. İnsanın kılacağı iki rekât kuşluk namazı ise bütün bunlara bedeldir"³⁴

Demek oluyor ki insan, Allah'a olan şükür borcunu; ya O'nun emrettiklerini yerine getirip yasakladıklarından kaçarak ya da O'nun beğenip takdir ettiğinden emin olduğu nafil ibadetleri ve güzel davranışları yaparak eda etmelidir..

Şüphesiz Rabbimizin rahmeti bol ve geniştir. Bu nedenle Müslümanların yaptıkları her hayırlı işe ecir verir. Yapılan hayırlı ve güzel ameller hiçbir zaman zayi edilmez ve mutlaka karşılığı verilir.

Kolaylaştırınız Zorlaştırmayınız

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) "Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, korkutmayınız!" buyurmuştur.

Açıklama

İşte şeriat budur... Her zaman için insanların dünya ve ahiret saadeti hedefler. Şer'i emirlerde hikmete mebnî zorluklar hariç İslam hiçbir şekilde kişiye zorluk yüklememiştir. Bir ibadette veya emirde herhangi bir zorluk var ise, o mutlaka ahiret ve dünya hayatının kazanılması yolunda bir emir olup kişinin hayrına ve lehinedir. İslam kişi için önemli olanın her zaman ahiret hayatı olduğunu, onun esas alınmasının gerektiğini vurgular. Zira bu geçici dünyanın her an bitebileceğinin üzerinde durarak insanları bu dünya zevk ve süslerinden uzaklaştırmayı esas alır. Böylelikle ahiret hayatını kurtarmanın en akli iş olduğunu belirtir. Akıllı insan, nefsini hesaba çeken ve ölümden sonraki ahiret hayatı için güzel amel işleyen kimsedir.

³⁴ Müslim.

SONUÇ

Şüphesiz burada şöyle bir soru akla gelmektedir: "İnsanlar, Allah'ın bu mükemmel dininden niçin yüz çevirirler?" Yukarıda işaret etmeye ve mükemmelliğini göstermeye çalıştığımız İslam sisteminden insanların yüz çevirmesi nasıl mümkün olabilir? Maalesef günümüz insanları bu sistemden yüz çevirmişler ve kendi akıllarına veya kendileri gibi başka insanların akıllarına dayandırdıkları sistemleri, kendi hayatlarında tatbik etmeye başlamışlardır. Yaradan Rabbimiz, yaratamayan basit, aciz, zayıf bir insan gibi olabilir mi hiç? Sonsuz bir ilme, bilgiye sahip olan, cahil ve önünü görmekten aciz bir insanla eşit olabilir mi?

Kitabımızın sonuç bölümünde insanların böyle mükemmel bir sistemden yüz çevirmelerinin sebeplerine de değinmeye çalışacağız. Bu sebepler oldukça çoktur. Ancak biz, en bariz ve en önemlilerini belirterek bu mazeretlerin Allah'ın dininin tatbik edilmemesi hususunda mazeret olmadığını ortaya koymaya çalışacağız. Ayrıca bu mazeretlerin ahirette insan için geçerli bir delil olmadığını da belirtmiş olacağız.

İnsanların, Allah'ın sisteminden yüz çevirmelerinin ve şeriat sistemini yeryüzünde tatbik etmemelerinin sebeplerinden bazıları şunlardır:

1. Şeytana Uyma

"Şeytan şüphesiz sizin düşmanınızdır. Siz de onu düşman tutun! O, kendi taraftarlarını çılgın alevli cehennemden yararı olmaya çağırır." (35 Fatır/6)

"Ey suçlular! Bugün müminlerden ayrılın! Ey insanoğulla-

rı! Ben size "Şeytana tapmayın, o sizin için apaçık bir düşmandır. Bana kulluk edin, bu doğru yoldur" diye bildirmedim mi?" (36 Yasin/59-61)

"De ki: "Arkadaşları bize gel diye doğru yola çağırırken, şeytanların yeryüzünde şaşırttıkları bir kimse gibi geriye mi dönelim. Allah bizi doğru yola erıştirdikten sonra, bize faydası olmayan, zarar da veremeyen Allah'tan başka şeylere mi yalvaralım?" De ki "Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. Âlemlerin Rabbine teslim olarak namaz kılın, Allah'tan sakının diye emir olunduk." Kendisine toplanacağınız da O'dur. (6 Enam/71-72)

2. Nefse, Heva ve Arzulara Uyma

"Göklerde ve yerdekiler, ister istemez O'na teslim olduğu halde onlar (Ehl-i kitap) Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki O'na döndürüleceklerdir." (3 Ali İmran/83)

"Hevesini kendine tanrı edineni gördün mü? Ona sen mi vekil olacaksın? (25 Furkan/43)

"Hevâ ve hevesini ilah edinen ve Allah'ın (kendi katındaki) bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola erıştirebilir? Hâla ibret almayacak mısınız?" (45 Casiye/23)

3. Dünya Sevgisinden Etkilenme ve Kapılma

"Size verilen her hangi bir şey, dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. Allah katında olan ise daha iyi ve devamlıdır. Hiç akıl etmez misiniz? (28 Kasas/60)

"Bu dünya hayatı sadece bir eğlence ve oyundan ibarettir. Asıl hayat, ahiret yurdundaki hayattır. Keşke bilseler!" (29 Ankebut/64)

"Kendilerini sınamak için dünya hayatının süsü olarak bol

geçimlik verdiğimiz kimselere sakın göz dikme! Rabbinin rızkı daha iyi ve daha devamlıdır." (20 Taha/131)

4. Çoğunluğa Uyma

"Yeryüzündekilerin çoğunluğuna itaat edersen seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve sadece tahminde bulunurlar." (6 Enam/116)

"...insanların çoğu bu gerçeği bilmezler. " (7 Araf/187)

"...Doğrusu insanların çoğu, ayetlerimizden habersizdir." (10 Yunus/92)

5. Şeriatî Benimsemeyen

Kâfirlere Uyma ve İtaat Etme

"Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme! Onların eziyetlerine aldırma ve Allah'a güvenip dayan! Vekil ve destek olarak Allah yeter." (33 Ahzab/48)

"...Artık Allah'tan sakının, bana itaat edin! Yeryüzünü ıslah etmeyip, bozgunculuk yapan beyinsizlerin emirlerine itaat etmeyin!" (26 Şuara/152)

6. Akla ve Mantığa Uyma

"Size verilen her hangi bir şey, dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. Allah katında olanlar ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hâla buna aklınız ermeyecek mi?" (28 Kasas/60)

"Hevâ ve hevesini ilah edinen ve Allah'ın (kendi katındaki) bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eristirebilir? Hâla ibret almayacak mısınız?" (45 Casiye/23)

7. Atalara Uyma ve Taklid Etme

"Onlar bir kötülük yaptıkları zaman "Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti" derler. De ki: Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?" (7 Araf/28)

"Eğer anne ve baban, seni bir şeyi körü körüne Bana ortak koşman için zorlarsa o zaman onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim." (29 Ankebut/8)

"Onlara "Allah'ın indirdiğine uyun" denilince "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız" derler. Ya şeytan, onları alevli ateşin azabına çağırıyor idiye!" (31 Lokman/21)

8. Hiçbir Bilgisi ve Sebebi Olmadan

Hayvan Gibi Yaşama

"İnsanlardan öylesi de var ki herhangi bir ilmî delile dayanmadan Allah yolundan saptırmak ve sonra da onunla alay etmek için boş lafı satın alır. İşte onlara alçaltıcı bir azap vardır." (31 Lokman/6)

"Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar, gözleri vardır onlarla görmezler, kulakları vardır onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir. Hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır." (7 Araf/179)

"Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının! Babanın oğlu, oğlun da babası için bir şey ödeyemeyeceği günden korkun. Allah'ın verdiği söz şüphesiz gerçektir. Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. Allah'ın affına güvendirerek şeytan sizi ayartmasın." (31 Lokman/33)

"Peygamberlerden sonra, insanların Allah'a karşı bir hüccetleri olmaması için, gönderilen müjdecî ve uyarıcı peygamberlerden bir kısmını daha önce sana anlatmış, bir kısmını da anlatmamıştık. Allah, Musa'ya hitap etmişti. Allah güçlüdür, Hâkim'dir." (4 Nisa/164,165)

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Ve Sallallahu alâ nebiyyina Muhammed...

Çıkan Kitaplarımız

1- Hakimiyet Mefhumu

Murat Gezenler

2- Demokrasi Bir Dindir

Ebu Muhammed el-Makdisî

3- Taifetu-l Mansura'nın Özellikleri

Ebu Basir et-Tartusi

4- Müslümanların Birliğini Sağlayan Temel Esaslar

Ebu Basir et-Tartusi

5- İslam Erlerine Nasihatler

Nacih İbrahim

6- Cihada Teşvik

Ebu Kuteybe eş-Şami

7- İslam'da Şehadet Operasyonları

Derleme

8- Demokrasi Dini

Murat Gezenler

9- İslam Dininden Çıkarılan Ameller

Ebu Basir et-Tartusi

10- El-Cihad Ve-l İctihad

Ebu Katade el-Filistini

11- El-Umde Fi İdadi'l Udde

Abdulkadir bin Abdulaziz

12- Ey Zindan Arkadaşlarım 1

Ebu Muhammed el-Makdisî

13- Mühim Soruların Cevabı

Alaeddin Palevî

14- Çocuk Eğitiminde Nebevî Yöntem ve Fesad

Medreseleri

Ebu Muhammed el-Makdisî

Çıkan Kitaplarımız

15- İrca Saldırılarına Karşı Şüphelerin Giderilmesi

Murat Gezenler

16- Cehalet Özü

Murat Gezenler

17- Ey Zindan Arkadaşlarım 2

Ebu Muhammed el-Makdisî

18- Milleti İbrahim

Ebu Muhammed el-Makdisî

19- Tağutların Yardımcılarına Dair

Şüphelerin Giderilmesi

Ebu Muhammed el-Makdisî

20 Tevhid'in Anlamı

Seyyid Kutub

21- Cihada Katkıda Bulunmanın 39 Yolu

Muhammed b. Ahmed es-Salim

22- İşte Şeriat Budur

Ebu Sehran es-Suri

23- Namaz Kıldırma Memurları Arkasında Namaz

Ebu Sehran es-Suri

Çıkacak Kitaplarımız

1- Hakimiyet Allah'ındır

Derleme

2- Yeni Başlayanlar İçin Tevhid Dersleri

Ebu Sehran es-Suri

3- Ey Zindan Arkadaşlarım 3

Ebu Muhammed el-Makdisî

4- Orman Kanunları

Ebu Muhammed el-Makdisî

5- İrca Saldırıları Karşısında Tevhid Müdafası

Murat Gezenler

6- Zikir Ehline Sorun

Tevhid ve Cihad Minberi

7- Zadu-l Müslim

Ebu Hamza el-Muhaciri

8- Nebvî Hadislerden Mesajlar

Murat Gezenler

Allah'ın İzni İle
PEK YAKINDA

HAKİMİYET ALLAH'INDIR

Muasır Alimlerden 30 Makale

Yeryüzünde herhangi bir devlet Allah'ın indirdiğiyle hükmetme ilkesini kaim kılmaya çaba gösterse ya da Allah'ın hükümüyle, Rahman'ın indirdikleri ile muhakeme olma ilkesini benimserse derhal o devlete karşı savaş ilan edilir. Dört bir taraftan kuşatılır... Darmadağın edilmeye çalışılır... Üzerine füzeler fırlatılır, bombalar yağdırılır....

İşte bugün bu durumu en canlı hali ile yaşamaktayız. Afganistan'da... Küçük bir topluluk Allah'ın indirdikleri ile hükmetme endişesi taşıdığı için dünyanın dört bir tarafından saldırıya uğradı. Küfür tek millet oldu... Bütün güçleriyle birleştiler ve mazlumlara karşı savaş ilan ettiler

Allah'ın İzni İle
PEK YAKINDA

ZİKİR EHLİNE SORUN

**Şeyh Ebu Muhammed el-Makdisi
Ve Tevhid&Cihad Minberi
Fetva Kurulu**

**Hazırlayan
Murat Gezenler**

Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) "Şayet bilmiyorsanız zikir ehline sorun" diye emretmiştir. Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ise "Cehaletin ilacı sormaktır" buyurmuştur. Sormak ilim yolunun en önemli yapı taşlarından. Bununla beraber kendisine soru sorulanan da zikir ehlinden olması gerekir.

Elinizdeki eser Şeyh Ebu Muhammed'in liderliğinde oluşan 11 alimin, dünyanın dört bir yanından özellikle muasır meselelere dair kendilerine yöneltilen sorulara verdikleri fetvaları ihtiva etmektedir.

Allah'ın İzni İle
PEK YAKINDA

ORMAN KANUNLARI

Ebu Muhammed el-Makdisi

Nasihat edenlerin oldukça az olduğu şu günümüzde gerek avam gerekse İslam davetçisi olsun tüm Müslüman kardeşlerimize sunduğumuz bir nasihattir bu...

Hak ile batılın bütünüyle birbirine karıştığı, kendilerini ilme nispet edenlerin dinin aslını ve en önemli konularını gizledikleri bir dönemde sunuyoruz bu nasihati. Halbuki Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) onlara “Dinin hükümlerini apaçık bir şekilde açıklayacaksınız” diye emretmişti.

Bundan dolayı bir ücrette talep etmiyoruz. Zira bizim için en güzel örnek kavimlerine *"Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir"* (26 Şuara/109)" diyen Allah'ın Nebileridir.

Gücümüz nispetinde ıslah etmeye çalışmaktan başka hiçbir niyetimiz de yoktur. Tıpkı Allah'ın Nebisi Şuayb (*aleyhisselam*) gibi...

"Şuayb dedi ki: Ey kavimim! Eğer benim, Rabbim tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O bana tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah'ın yardımı ile. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim." (11 Hud/88)